

vergadering **C10 – LEE1**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 4 oktober 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyssens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verkeersveiligheid met betrekking tot overstekend wild - 2375 (2010-2011)	5
Vraag om uitleg van de heer Ivan Sabbe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bevindingen van de Hoge Gezondheidsraad in verband met de uitstoot van fijn stof, de piek in het aandeel van diesel in het motorbrandstoffenverbruik en het belang van fijn stof in de vergroende belasting op inverterstelling (BIV) - 2628 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de vergroening van de autofiscaliteit en de hervorming van de belasting op inverterstelling (BIV) - 2718 (2010-2011)	8
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over grondwaterwinning - 2633 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het sterk toegenomen aantal niet-gemelde private putboringen - 2636 (2010-2011)	18
Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verontreiniging van drinkwater - 2642 (2010-2011)	21
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de door de minister aangekondigde nieuwe regelgeving met betrekking tot de aanvragen voor windmolenprojecten - 2663 (2010-2011)	23
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over vogelschade in de fruitteelt - 2693 (2010-2011)	28
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over invasieve exoten in de waterlopen - 2811 (2010-2011)	29
Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bestrijding van lichtvervuiling - 2720 (2010-2011)	31
Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nultbemesting in kwetsbaar gebied natuur - 2896 (2010-2011)	32

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de inzameling van schroot - 2838 (2010-2011)	34
Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de stand van zaken betreffende geluidsnormen voor bioscopen - 9 (2011-2012)	35
Vraag om uitleg van mevrouw Els Robeyns tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over geluidsnormen voor hagelkanonnen - 2759 (2010-2011)	37
Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het advies van de Vlaamse Jeugdraad en andere adviesorganen over de nieuwe geluidsnormen - 75 (2011-2012)	39
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het uitvoeren van mest op militaire domeinen in de Noordzeekustzone - 2747 (2010-2011)	42
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over strandvisserij versus dode bruinvissen - 2830 (2010-2011)	43
Bijlage	44

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

**Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verkeersveiligheid met betrekking tot overstekend wild
- 2375 (2010-2011)**

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Vorige woensdag hebben we nog gedebatteerd over wildschade. Een constante wanneer we het hebben over wildschade of over het voorkomen daarvan door bejaging, is dat dit telkens heel wat emoties veroorzaakt. Er bestaan ook heel wat uiteenlopende meningen over. Vorige woensdag werd zelfs gesproken over de discriminatie van verschillende diersoorten. Iedereen is het er wel over eens dat het beter is te voorkomen dan te genezen.

Vandaag wil ik het heel specifiek hebben over wildschade in de vorm van bedreigingen voor het verkeer en gevaarlijke verkeerssituaties. Een confrontatie met een ree door een uitwijkmanoeuvre kan voor heel gevaarlijke situaties zorgen, niet alleen voor de ree maar ook voor de bestuurder. Botsingen met everzwijnen leiden tot nog gevaarlijkere situaties.

Mevrouw Peeters heeft eerder al eens een schriftelijke vraag gesteld over afrasteringen. Ik heb die met belangstelling gelezen. Het antwoord van minister Crevits was toen dat het plaatsen van afrasteringen onder de verantwoordelijkheid van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) valt. Ik stel echter vast dat op het terrein op dat vlak heel wat wordt gepingpongd. Daaruit ontstaat heel wat immobilisme. Bij vragen naar afrasteringen wordt vaak gewezen naar een gemeenschappelijk overleg tussen de agentschappen ANB en het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV). Uiteindelijk komt dan de mededeling dat het ANB dit niet meer doet of daarvoor niet over de nodige budgetten beschikt. Nochtans gaat het over vrij lage budgetten in vergelijking met de gevolgen die daartegenover kunnen staan. Het zou ook heel wat extra verkeersveiligheid met zich mee kunnen brengen.

Minister, wie is er nu bevoegd om de Vlaamse gewestwegen te beschermen tegen overstekend wild? Welke categorie van wegen komt hiervoor in aanmerking? Welke zijn de gehanteerde criteria om te beslissen of het al dan niet opportuun is om een afrastering langs een gewestweg te plaatsen? Hoeveel kilometer afrastering werd er de voorbije vijf jaren in de verschillende Vlaamse provincies geplaatst, en door wie werden deze afrasteringen gefinancierd?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, ik ga er in eerste instantie van uit dat de veiligheid op de gewestwegen moet worden gegarandeerd en onder de bevoegdheid van minister Crevits valt. Vandaar dat ik mijn vraag initieel ook aan haar had gesteld. Zij verwees me door naar het ANB, dat onder uw bevoegdheid valt. Ik heb u destijds ook een schriftelijke vraag gesteld waarbij ik erop wees dat er op veel gewestwegen in onze regio aan de ene kant wel een ecoafrastering staat terwijl dat aan de andere kant niet het geval is. Dat maakt dat het wild de weg oversteekt, daar tegen het ecoraster op botst en de weg opnieuw moet oversteken. Dat vergroot de onveiligheid alleen maar.

Minister, u hebt toen aangekondigd dat voor het plaatsen van bijkomende ecorasters op de gewestwegen in Limburg een verkennend onderzoek zou moeten plaatsvinden. Dat antwoord dateert van november 2010. Hebt u vandaag al meer zicht op de resultaten van dat verkennend onderzoek dat door ANB zou worden uitgevoerd? Zo ja, wanneer zouden die ecorasters dan kunnen worden geplaatst?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, wellicht weet u dat wild beschouwd wordt als een zogenaamd 'res nullius', iets dat niemand toebehoort. Het gevolg daarvan is dat de

terreineigenaar of -beheerder in principe niet aansprakelijk kan worden gesteld voor het doen en laten van deze dieren. Hetzelfde geldt voor het Agentschap voor Natuur en Bos, dat niet automatisch verantwoordelijk kan worden gesteld voor alle gedrag van wild in Vlaanderen, inclusief de gevallen waarin dat wild verkeersongevallen veroorzaakt.

Niet alleen afrasteringen kunnen overigens worden gebruikt om verkeersongevallen met jachtwild te vermijden of te beperken. Ook bijvoorbeeld wildspiegels en andere voorzieningen kunnen daarvoor worden gebruikt.

De bevoegdheid voor het plaatsen van afrastering langs gewestwegen is verdeeld over de beleidsdomeinen Leefmilieu en Natuur en Openbare Werken en Mobiliteit. Indien afrastering uit veiligheidsoverwegingen wordt geplaatst, zowel voor het wild als voor de weggebruiker, gebeurt dat best vlak naast de weg, zodat de eigendomsstructuur niet als belemmering werkt. Het plaatsen van afrastering gebeurt op initiatief van het ANB of de Natuurtechnische Milieubouw (NTMB) van de afdeling Milieu-integratie en -subsidierungen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, in samenspraak en overleg met het Agentschap Wegen en Verkeer.

De wegbeheerders zelf bepalen in samenspraak met het ANB en NTMB welke wegen in aanmerking komen voor het nemen van maatregelen en het plaatsen van afsluitingen, rekening houdend met de verkeersdrukte, het gebruik van de wegen en het risico op aanrijdingen.

De opportuniteit om een afrastering langs een gewestweg te plaatsen wordt onderzocht via een aantal afwegingscriteria. Die criteria zijn op te splitsen in twee belangrijke groepen, enerzijds verkeersveiligheid en anderzijds ecologische en landschappelijke aspecten. Wat de verkeersveiligheid betreft, wordt gekeken naar informatie in verband met verkeersongelukken waar overstekend wild bij betrokken is. Zowel AWW, lokale besturen, politie- en brandweerdiensten, als de wildbeheerseenheden en de natuurhulpcentra zijn dan een bron van informatie.

Voor wat betreft de ecologische en landschappelijke aspecten wordt onder andere gekeken naar de actuele en eventueel toekomstige verspreiding van bepaalde diersoorten, naar de landschappelijke natuurwaarde van de omgeving, naar de aanwezigheid van waardevolle groene en blauwe corridors waarlangs dieren zich verplaatsen in het landschap en naar de verbindende capaciteiten van landschapselementen. Hierbij wordt de insteek vaak gegeven door het ANB en de Vlaamse Landmaatschappij (VLM).

Recent werd ook een inventaris gemaakt van verkeersslachtoffers bij dieren, in samenwerking met Natuurpunt, Vogelbescherming Vlaanderen vzw en het departement Leefmilieu, Natuur en Energie. Dat project werd www.dierenonderdewielen.be genoemd. De meer inhoudelijke en uitvoeringsgerichte onderbouwing van ontsnipperingsmaatregelen langs wegen gebeurt steeds via ontsnipperingsstudies. Daarbij wordt een weg in zijn geheel of een bepaald deel heel expliciet en gedetailleerd bekeken. Op basis van alle hierboven vermelde criteria worden prioritaire ontsnipperingszones aangeduid. Daarbij worden verschillende scenario's uitgewerkt om ontsnippering op het terrein uit te voeren. Uiteraard zijn aan de uitvoering op het terrein ook financiële en technische randvoorwaarden verbonden.

In 2009 heeft het ANB het plaatsen van 14 kilometer combinatieraster aanbesteed voor ree, everzwijn, marterachtigen en kleine zoogdieren. NTMB stond in voor de financiering daarvan. In totaal ging het om 498.520 euro. Dat raster werd in 2010-2011 geplaatst langs de E314 tussen het Albertkanaal en spoorlijn 15. Het raster heeft tot doel de dieren van de weg te houden en hen te geleiden naar al bestaande of nog aan te leggen faunapassages.

In het Hallerbos in de provincie Vlaams-Brabant werd bijkomend door het ANB in samenwerking met het AWW een kleine 4 kilometer aan raster geplaatst. Het AWW financierde een bijbehorende ecotunnel en ANB het raster.

U merkt dat dat aantal kilometers beperkt is, maar dat daar wel serieuze bedragen aan worden besteed. Dat wordt echt geval per geval bekeken.

Er was nog een bijkomende vraag over het verkennende onderzoek. Ik zal navragen of die ontsnipperingsstudies ter beschikking kunnen worden gesteld.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

U zegt dat wild een *res nullius* is. Dat klopt, maar dat betekent ook dat iemand die een aanrijding heeft met wild en zelf geen omniumverzekering heeft, waarschijnlijk niet de moeite zal doen om dat schadegeval te rapporteren. Ik ben ervan overtuigd dat heel wat gevallen niet bekend zijn.

Ik vind niet dat we, bij het aanleggen van een nieuw wegennet of in het geval van bijkomende populaties, zoals bij de everzwijnen, de ongevallen moeten afwachten alvorens we maatregelen nemen.

Het blijft voor mij onduidelijk wie op welk moment het aanspreekpunt is. Ik kan uit uw antwoord niet afleiden wie, bij een probleem op lokaal niveau, verantwoordelijk is om dat dossier in gang te zetten, de zaak te onderzoeken en om terug te koppelen over het al dan niet plaatsen van wilddrasters.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, ik dank u voor uw antwoord en voor het feit dat u de ontsnipperingsstudie ter beschikking wilt stellen.

Er gebeuren op dit moment inderdaad al veel verkeersongevallen. Er worden er heel weinig aangegeven wanneer er enkel stoffelijke schade is. Er gebeuren ook heel wat ongevallen met lichamelijke schade.

Ik begrijp niet dat er eerst een studie nodig is, terwijl men nu al ziet dat men in sommige gevallen aan de ene zijde wel al een afrastering heeft geplaatst en aan de andere zijde niet. Dat is bijvoorbeeld zo aan de N75, een gewestweg, een tweebaansweg met aan elke kant twee rijstroken, die twee natuurgebieden doorkruist, namelijk het Nationaal Park Hoge Kempen en het natuurinrichtingsgebied Bergervan. Het is onbegrijpelijk dat er aan de ene kant een afrastering wordt geplaatst en aan de andere kant niet, en dat men eerst een studie wil laten uitvoeren om te onderzoeken of er een bijkomende afspanning moet worden geplaatst.

U zegt dat daar een kostenplaatje aan verbonden is. Een omheining kan toch echter geen stukken van mensen kosten. Zware verkeersongevallen hebben grotere financiële consequenties. Daarom wil ik u uitdrukkelijk vragen daar zo snel mogelijk werk van te maken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, wat de gewestwegen betreft, is in eerste instantie de wegbeheerder, dus het AWW, het aanspreekpunt. Zij beslissen slechts tot het plaatsen van de afrastering na het advies van de verschillende diensten. Het klopt dat dat in sommige gevallen naar elkaar wordt doorgeschoven. Ik zal het ANB vragen te overleggen met het AWW en een persoon aan te duiden als aanspreekpunt voor de lokale besturen.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Minister, het overleg moet er niet zijn om het overleg, maar moet resulteren in afrasteringen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Ivan Sabbe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bevindingen van de Hoge Gezondheidsraad in verband met de uitstoot van fijn stof, de piek in het aandeel van diesel in het motorbrandstoffenverbruik en het belang van fijn stof in de vergroende belasting op inverkeerstelling (BIV)
- 2628 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de vergroening van de autofiscaliteit en de hervorming van de belasting op inverkeerstelling (BIV)
- 2718 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, in de studie Gezond op weg, de milieu-effecten van het verkeer op de gezondheid, wijst de Hoge Gezondheidsraad, het wetenschappelijke adviesorgaan van de FOD Volksgezondheid, erop dat het transport in grote mate bijdraagt tot de concentratie van primaire ultrafijne deeltjes particulate matter (PM) 0,1. Voor de gezondheid zijn vooral deze primaire stofdeeltjes van belang wegens hun grotere toxiciteit en omdat ze dieper in de longen kunnen binnendringen. De studie toont ook aan dat de levensverwachting van de Belgische bevolking met een jaar zou stijgen indien we de Europese normen op het vlak van de uitstoot van fijn stof zouden halen.

Ook stikstofoxide (NOx), zowel de monoxide versie NO als de dioxide versie NO₂, heeft volgens de studie een negatief effect op de gezondheid. De jaargemiddelde NO₂-concentratie is recent boven de grenswaarde van 40 microgram per kubieke meter komen liggen. Die wordt vermeld in de Europese richtlijn 1999/30/EC. De Hoge Gezondheidsraad stelt dat deze stijging bijna volledig te wijten is aan transport, voornamelijk aan de uitstoot van dieselmotoren.

Hoewel de uitstoot van fijn stof de laatste tien jaar daalde, neemt het relatieve aandeel van het verkeer in de totale deeltjesuitstoot toe. Daarenboven toont het jaarverslag van de Belgische Petroleum Federatie aan dat het aandeel van diesel in het totale Belgisch motorbrandstoffenverbruik in 2010 opgeklommen is tot 83 procent, versus 17 procent voor benzine. Door de fiscaliteit is dat verbruik dus gestegen tot 83 procent.

Minister, we hebben in deze commissie al meermaals het debat over de problematiek van fijn stof gevoerd. Ik wil vandaag de vaststellingen van de Hoge Gezondheidsraad en van de Belgische Petroleum Federatie (BPF) bespreken en ingaan op de hervorming van de belasting op inverkeersstelling (BIV).

Op de ministerraad van 15 juli 2011 werd het voorontwerp van decreet goedgekeurd dat de BIV voor voertuigen, die worden ingeschreven op naam van een natuurlijk persoon – dus niet voor bedrijfswagens –, zou moeten vergroenen. De BIV-hervorming gaat in vanaf 1 januari 2012 voor nieuwe auto's.

De Vlaamse Regering wil met de hervorming van het BIV de aankoop van milieuvriendelijke wagens stimuleren en stelt dat ze op die manier invulling geeft aan de klimaatdoelstellingen en aan de doelstellingen inzake luchtkwaliteit. Volgens de nota van de Vlaamse Regering wordt een systeem ingevoerd waarbij de BIV voor schone wagens lager ligt dan de BIV voor meer vervuilende wagens. Bepalend voor de berekening van de BIV worden de CO₂-uitstoot, een klimaatcomponent, en de Euronorm, een luchtcomponent, in rekening gebracht. Bij die Euronorm wordt een onderscheid gemaakt tussen benzine- en dieselwagens. Zo stoten benzinewagens vaak minder schadelijke stoffen uit dan dieselwagens binnen dezelfde Euronorm. Bij dieselwagens wordt ook rekening gehouden met de aanwezigheid van een roetfilter.

De BIV zou aanvankelijk minimaal 6,5 euro en maximaal 10.000 euro bedragen. In De Standaard staat vandaag te lezen dat de regering heeft beslist om het minimumbedrag te verhogen naar 40 euro. Wat is daar uw reactie op?

Wagens op lpg en aardgas (CNG) zullen minder moeten betalen dan benzine- en dieselwagens. Elektrische wagens en bepaalde hybride wagens zullen helemaal geen BIV meer moeten betalen.

Het voorstel tot hervorming van de BIV kwam in een aanhoudende storm van kritiek terecht. Door de nieuwe BIV zou de aankoop van een dieselauto nog verder worden aangemoedigd, terwijl een dieselmotor nog veel schadelijker is voor de gezondheid dan een benzinemotor. In het briefadvies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad) staat dat in de praktijk dieselwagens in sommige gevallen minder BIV zullen moeten betalen dan benzinewagens van exact hetzelfde type. Zo gaat een Volkswagen Polo diesel van 61,5 BIV naar 64,4 BIV, terwijl een Volkswagen Polo benzine van 61,5 BIV naar 272,8 BIV gaat.

De Minaraad geeft ook aan dat de factor lucht, fijn stof en NOx te weinig doorweegt en dat de problemen inzake luchtkwaliteit dan ook zullen aanhouden. Ik ben er zeker van dat de heer Sanctorum mij daarin volledig zal bijtreden.

De Mobiliteitsraad komt tot dezelfde conclusie. Uit berekening blijkt dat in het voorstel de nieuwe BIV van dieselwagens lager ligt dan benzinewagens. De voordelen van dieselwagens zijn op dit ogenblik niet te verantwoorden.

Minister, ik vind het eigenaardig dat u de Minaraad en de Mobiliteitsraad in dit advies links laat liggen, terwijl u hen bij andere thema's rabiaat volgt.

Ook mobiliteitsclub VAB sabelde het ontwerp van decreet neer. De VAB onderzocht het effect van de nieuwe BIV op de twintig populairste tweedehandswagens. Uit dat onderzoek blijkt dat de nieuwe BIV de verdieselijking van het wagenpark in de hand zal werken omdat bij de bepaling van de nieuwe BIV te veel aandacht gaat naar de CO₂-uitstoot. CO₂-uitstoot leidt inderdaad tot broeikasgas, maar is voor de gezondheid niet onmiddellijk schadelijk. Er is dus te weinig oog voor de luchtkwaliteit, die een onmiddellijk effect heeft op de gezondheid.

Zonder de kritiek eerst in deze commissie te bespreken en het politieke debat te voeren, heeft de Vlaamse Regering het eerste voorstel al aangepast, waardoor een lage uitstoot meer zou worden beloond en een hoge uitstoot meer bestraft dan in het oorspronkelijke voorstel het geval was. Het is echter onduidelijk wat die aanpassing precies inhoudt. Kunt u die toelichten?

Minister, hoe evalueert u de bevindingen van de Hoge Gezondheidsraad, de Minaraad en de Belgische Petroleum Federatie?

Welke extra maatregelen hebt u ondertussen in de praktijk gebracht om een mogelijke veroordeling door het Europees Hof van Justitie en de eventuele fikse Europese boete te vermijden? Welke maatregelen zitten nog in de pijplijn?

Hoever staat het met de gezamenlijke nota van de vier ministers van Leefmilieu en de ter zake gemaakte afspraken en aanbevelingen? Hoe staat het met het interministerieel overleg?

Kunt u een mondelinge toelichting geven vanuit milieuoogpunt bij de precieze berekeningswijze van de BIV vanaf 2012 voor nieuwe wagens en voor tweedehandswagens?

Welke factor weegt het meest door bij de berekening van de BIV: de CO₂-uitstoot of de uitstoot van schadelijke stoffen als NOx en alle types fijn stof, ook de kleinste? Waarom weegt de ene factor al dan niet meer door dan de andere?

Het lijkt erop dat de vergroende BIV de verdieselijking van het wagenpark nog meer in de hand zal werken. Bent u het daarmee eens? Zo nee, welke argumenten hebt u om dit tegen te spreken?

In welke mate werd het oorspronkelijke voorstel aangepast aan de terechte verzuchtingen van de adviesraden, de automobielenorganisaties en de petroleumsector?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, de kritiek op de zogezegd vergroende BIV is nu wel duidelijk. U hebt er de voorbije weken en maanden zelf meermaals kritiek op gehad dat de term die over luchtkwaliteit gaat, onvoldoende doorweegt en dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met de werkelijke uitstoot van stikstofdioxide en de ultrafijne partikels.

Minister, u hebt heel veel kritiek gekregen en u hebt daar blijkbaar op willen antwoorden. Twee ministerraden geleden hebt u een nieuwe beslissing genomen. Als plichtsbewust parlements lid heb ik die beslissing meteen opgevraagd. Ik heb die niet gekregen omdat het nog een confidentieel document was en er uitdrukkelijk werd gevraagd dat niet door te sturen. Minister, daar zijn volgens mij twee mogelijke oorzaken voor: ofwel schaamt u zich voor uw beslissing, ofwel bent u bang voor een stevige reactie van de oppositie. Het is een van beide.

Minister, ik vind het een echte schande dat een uitdrukkelijke beslissing van de Vlaamse Regering als confidentieel werd bestempeld en niet werd overgemaakt aan een parlements lid dat daarom vroeg. Ik vind dat een echte schande en heb meteen een brief gestuurd naar de parlementsvoorzitter. Ik heb geen zin om nu te luisteren naar uw nieuwe beslissing. Ik zal uw afgelezen antwoord wel kunnen lezen in het verslag.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, tijdens het zomerreces heb ik met veel aandacht uw voorontwerp van decreet doorgenomen.

U hebt inderdaad bakken kritiek gekregen van alle belangengroepen, maar ook de inspecteur van Financiën heeft een ongunstig advies gegeven, wat mij verbaasde. Hij haalde daar verschillende redenen voor aan. Hoe is minister Muyters daarmee omgegaan? Waarom is er geen rekening gehouden met die kritiek?

Het gaat hier nu enkel over de BIV, een belasting die enkel wordt geheven bij de eerste aankoop van een wagen. Waarom wordt de volledige oefening niet gemaakt en wordt ook de verkeersbelasting tegelijkertijd niet mee aangepakt? Ik begrijp niet goed waarom men nu een fragmentarisch beleid voert en waarom men het niet in zijn totaliteit aanpakt.

Ik begrijp ook niet waarom u als minister niet eerst probeert een draagvlak te krijgen bij de invoering van een voorontwerp van decreet. Het lijkt mij logisch dat er eerst contacten worden gelegd met de Federatie van Bedrijven voor Milieubeheer (FEBEM), VAB, de Belgische Confederatie van de Autohandel en -reparatie en van de Aanverwante Sectoren (FEDERAUTO), enzovoort. Ik denk dat dit niet is gebeurd, met als gevolg dat er totaal geen draagvlak was en er bakken kritiek werden geuit.

Ook ik las vandaag in de krant dat het ontwerp van decreet zou worden bijgeschaafd. Minister, kunt u mij in detail vertellen op welke manier dat zal gebeuren?

Waarom wordt de ecoscore hiervoor niet gehanteerd? Dat systeem werd tijdens de vorige regering uitgewerkt door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO). In dat systeem wordt rekening gehouden met de gebruikte materialen, de recyclagegraad, enzovoort. Dat systeem is dus veel verregaander en kan op elke wagen worden toegepast.

De VAB is vragende partij om hier een ruim maatschappelijk debat te voeren. Wat is uw mening hierover?

Bent u al bezig met de hervorming van de verkeersbelasting aan zich?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, collega's, de nieuwe BIV heeft inderdaad al tot heel wat discussie geleid. Zal de milieudoelstelling wel worden gehaald?

Wie zal nu eigenlijk de dupe worden van deze hervorming? Het zal niet de koper van een duurdere wagen zijn, want die zal de kostprijs van de BIV er nog wel bij kunnen nemen. De gewone man in de straat of gezinnen die een tweede, goedkopere, meestal tweedehandswagen willen aanschaffen, zullen eerder de dupe zijn.

Als je het louter milieutechnisch bekijkt, heeft die hervorming nu al een negatief effect. De laatste weken is er namelijk een enorme groei in de aanschaf van tweedehandswagens, omdat vanaf januari de BIV op tweedehandswagens ongetwijfeld zal toenemen. Hierdoor zullen er dus meer tweedehandswagens op de markt komen die misschien beter waren verwijderd.

De fractie van het Vlaams Belang had een voorstel van resolutie tot invoering van een schrootpremie waardoor we een positief effect zouden krijgen op het milieu: het verwijderen van de meest vervuulende wagens uit het milieu. Met de BIV belasten jullie de meest vervuulende wagens, maar nemen ze niet meteen weg uit het milieu. Het Vlaams Belang vindt dat die hervorming van het BIV louter een belastinghervorming is. Gaat u opnieuw ons voorstel tot invoering van een schrootpremie in overweging nemen?

Kunt u wat meer uitleg geven over de bijschaving van die groene autofiscaliteit?

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Minister, men kan de ecoscore makkelijk zelf berekenen aan de hand van de formule die op de website van VITO staat.

Ik neem aan dat die nieuwe BIV geen nattevingerwerk is, maar dat men die heeft berekend op basis van een bepaalde formule waar men een aantal parameters in heeft verwerkt. Kunt u ons zeggen wat die formule en die parameters zijn?

De heer Bart Martens: Minister, mevrouw De Vroe vroeg naar het overleg met de andere gewesten. Dat is niet enkel van belang bij het uitwerken van het nieuwe regime van verkeersbelasting, dat overigens volgens mij in een soort van e-vignet zou worden omgezet, maar ook voor de BIV op de zogenaamde vlootwagens, firmawagens, die via leasefirma's ter beschikking worden gesteld.

We moeten vermijden dat er verschillende BIV-regimes komen, enerzijds de BIV op particuliere wagens die worden aangekocht en anderzijds de BIV op firmawagens. Daarover moeten we tot een akkoord komen met de andere gewesten, ook al om te vermijden dat de maatschappelijke zetel van die leasefirma's zich enkel en alleen wegens verschillen van BIV-regime tussen de gewesten zullen verplaatsen. Is daar al schot in de zaak gekomen? Wordt er gewacht op een definitieve goedkeuring van het nieuwe BIV-regime dat nu op tafel ligt? Wordt dat regime eventueel nog aangepast in functie van de resultaten van het overleg met de andere gewesten? Waar staan we vandaag in de afstemming van onze BIV op de BIV die zal worden toegepast op de firmawagens en de BIV die in andere gewesten zal worden toegepast?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, wij volgen de procedure zoals dat moet. We hebben in juli een eerste beslissing genomen. Wij hebben dan in alle openheid advies gevraagd aan de adviesraden. We hebben nu een bijsturing gedaan op basis van die adviezen. Daar is niets confidentieels aan. Volgens mijn informatie werd dat stuk ook overgemaakt aan het parlement. Uiteraard zal dat worden besproken in de commissie. Het zal moeten worden besproken en gestemd in het parlement. Iedereen zal hierover zijn inbreng kunnen doen. Ik begrijp niet waar die kritiek vandaan komt.

Mijnheer Sabbe, wat de Hoge Gezondheidsraad stelt, klopt: fijn stof en, meer in het algemeen, de luchtkwaliteit, hebben een invloed op de gezondheid. Dat is trouwens de belangrijkste reden geweest voor het invoeren van de verschillende Europese richtlijnen. Een verdere verbetering van de luchtkwaliteit kan inderdaad de levensverwachting doen stijgen.

Het klopt echter niet dat de luchtkwaliteit de laatste jaren slechter zou zijn dan vroeger. Sinds 1980 is het aantal mistdagen immers met 30 procent afgenomen, precies wegens een verbeterde luchtkwaliteit. Op de meetpost Evergem in de Gentse Kanaalzone waren er in 1997 203 en in 1998 150 overschrijdingen van de huidige dagnorm. In 2009 en 2010 waren dat er voor de meetpost Evergem nog slechts 46 en 45.

Het klopt dat 2011 iets slechter is dan 2010 wegens slechte meteorologische omstandigheden, maar er is een duidelijk dalende trend tussen de jaren 80 en 90 en vandaag.

Mijnheer Sabbe, ik kan de cijfers van de Belgische Petroleum Federatie alleen maar bevestigen. Ik kom verder terug op de oorzaak van de verdieselijking.

Wat uw vraag naar de maatregelen betreft, wil ik verwijzen naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nummer 453 van Marijke Dillen, waar de verschillende maatregelen uitgebreid werden besproken.

Verder kan ik u meedelen dat een ontwerp van het luchtkwaliteitsplan vorige vrijdag op de ministerraad werd goedgekeurd. Dat ontwerpplan handelt over de aanpak van de NO₂ in het kader van de richtlijn luchtkwaliteit. Dat ontwerpplan wordt nu voorgelegd aan het publiek voor consultatie en aan de verschillende betrokken adviesraden. Het is de bedoeling dat we de verschillende elementen en adviezen verzamelen en dat we het definitief kunnen goedkeuren voor het einde van dit jaar.

U vroeg ook hoe ver het staat met de gemaakte afspraken tussen de vier ministers van Leefmilieu. Het is waar dat een aantal federale maatregelen en zeker de accijnzen op brandstoffen de aankoop van dieselwagens stimuleren. De vier ministers van Leefmilieu hebben inderdaad een aantal aanbevelingen opgesteld met maatregelen tot federale bijsturing.

Deze aanbevelingen werden goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Afhankelijk van de adviezen en de consultatie van het publiek worden die aanbevelingen overgemaakt aan de Federale Regering.

Mijnheer Sabbe, u vraagt naar de berekeningswijze van de BIV. U zegt terecht dat er twee componenten zijn: de luchtcomponent en de klimaatcomponent. De luchtcomponent is gebaseerd op de Euronorm. Er is een belangrijke reden dat we hiervoor niet de ecoscore gebruiken. Ten eerste is er wat discussie over de ecoscore. Ten tweede staat die Euronorm op het inschrijvingsbewijs van een wagen. Die staat daar als een vast gegeven op, en is dus moeilijk ter discussie te stellen. Het is voor iedereen makkelijker, ook voor de inning van de BIV, om zich daarop te baseren. Daarom dient die Euronorm, die een Europees algemeen aanvaarde norm is, om de luchtcomponent te bepalen.

De tweede component, de klimaatcomponent, is de CO₂-uitstoot. We moeten natuurlijk niet alleen het fijn stof, de luchtkwaliteit, aanpakken, maar ook de klimaatproblematiek.

Voor de Euronorm wordt een onderscheid gemaakt tussen benzine- en dieselwagens. De limietwaarden van de Euronorm zijn tot en met Euro 5 significant verschillend voor benzine- en dieselloertuigen. Dieselloertuigen stoten veel meer fijn stof uit en scoren veel slechter dan de benzinevoertuigen. Er werd hier al vaak de opmerking gemaakt dat we wel een premie gaven voor de roetfilter, maar dat er geen enkele andere stimulans aan gekoppeld was naar fiscaliteit toe. Daarom houden we bij dieselloertuigen nu bovendien rekening met het al dan niet aanwezig zijn van een roetfilter.

Ik zal u twee formules bezorgen: de formule van de eerste principiële beslissing en de bijgestuurde formule.

Voor de luchtcomponent geldt: hoe lager de Euronorm, hoe hoger de BIV. Voor een oudere of meer vervuilende wagen, betaal je meer BIV. Die Euronorm is technologieafhankelijk en verandert voortdurend. De technologie staat niet stil. Het klopt dat de luchtcomponent verschillend is voor dieselwagens en benzinewagens. Vanaf de Euro 6 wordt het onderscheid echter kleiner, omdat de dieselwagens dan wel beter scoren op de luchtcomponenten.

De CO₂-component, de klimaatcomponent, is onafhankelijk van het brandstoftype, met uitzondering van een correctie voor lpg, CNG en elektrische wagens. Er wordt gekeken naar het aantal uitgestoten gram CO₂ dat per kilometer wordt uitgestoten. Hoe minder brandstof de wagen verbruikt, hoe lager de CO₂-uitstoot is en hoe lager de BIV dus zal zijn.

We hebben rekening gehouden met de opmerkingen die werden gemaakt over de tweedehandsmarkt. Naar aanleiding van de bespreking in het parlement zullen er misschien nog elementen aan bod komen.

Om de tweedehandsmarkt niet te veel te destabiliseren en de mensen de kans te geven zich de beoogde gedragswijziging eigen te maken, wordt de nieuwe berekeningswijze voor de BIV voor tweedehandswagens gradueel ingevoerd over een periode van drie jaar.

Het is mogelijk dat volgens de huidige stand van de techniek een tweedehandswagen als milieu- en uitstootonvriendelijk wordt beschouwd, terwijl die volgens de stand van de techniek op het moment van aankoop misschien als milieuvriendelijk werd beschouwd. Voor het bepalen van de BIV op tweedehandswagens wordt de leeftijd van de wagen daarom in rekening gebracht. Dat vertaalt zich in een lineaire korting op de BIV in functie van de leeftijd van de wagen.

Er wordt ook een stimulans gegeven voor de aankoop van wagens op aardgas en lpg, zowel tweedehands als nieuw. Die wagens stoten namelijk minder schadelijke stoffen uit, wat vooral in een stedelijke omgeving belangrijk is. Om die stimulans te realiseren, wordt op basis van de well-to-wheelanalyse een factor 0.93 toegepast op de CO₂-uitstoot van die aardgaswagens. Ook voor wagens op lpg wordt een correctiefactor toegepast.

Op elektrische voertuigen en plug-in hybride wagens wordt geen BIV geheven omdat de Vlaamse Regering het elektrisch rijden wil stimuleren.

De hervorming van de BIV wordt budgetneutraal ingevoerd. Dat stond uitdrukkelijk in het regeerakkoord. Het beperkt evenwel de mogelijkheden om te schuiven. Op een bepaald moment werd gesuggereerd dat dit eigenlijk een verdoken belastingverhoging is. Dat is dus niet het geval. Heel de operatie gebeurt budgetneutraal en is puur gefocust op een vergroening van de BIV.

Wat is er in het tweede voorstel gewijzigd tegenover het eerste voorstel? Voor wagens die een lage CO₂-uitstoot hebben, hebben we de BIV iets laten dalen, terwijl we voor wagens met een hogere CO₂-uitstoot de BIV relatief iets sneller hebben laten stijgen. Op die manier krijg je ook voor de modale middenklassenwagens een bijsturing.

We hebben ook het minimumbedrag verlaagd van 61,5 euro tot 40 euro. Het maximumbedrag blijft 10.000 euro.

De sociale correctie van het model zit in de fasering van de BIV die we doorvoeren bij de tweedehandswagens. Er wordt ook een lineaire leeftijdscorrectie gehanteerd voor tweedehandswagens. Ten slotte wordt de gebruikte functie voor modale gezinswagens wat bijgestuurd zodat er een acceptabele BIV wordt opgelegd.

Het decreet zal nog in het Vlaams Parlement worden besproken. We zullen zien welke bijstellingen we hier nog kunnen doorvoeren. Het parlement heeft daarin uiteraard het laatste woord.

Mijnheer Sabbe, u vroeg naar de argumenten die ik heb om tegen te spreken dat ik de verdieselijking van het wagenpark nog meer in de hand zou werken. Zowel de luchtcomponent als de CO₂-uitstoot hebben een belangrijk aandeel in de formule. Voor oudere diesels zal vooral de luchtcomponent doorwegen; voor nieuwe wagens speelt vooral de CO₂-uitstoot een rol in de formule.

De uitstoot van luchtvervuilende stoffen wordt steeds meer teruggedrongen. Bij de nieuwste generatie wagens, vanaf de Euro 6, zie je dat de dieselwagens qua luchtcomponent hetzelfde

scoren als benzinewagens. Daarom speelt daar de CO₂-uitstoot een belangrijkere rol. Dus eigenlijk kun je zeggen dat de luchtcomponent altijd zwaarder doorweegt bij oudere wagens. Dat lijkt me logisch.

Mijnheer Sanctorum, de volledige hervorming maakt deel uit van het politiek akkoord dat met de andere gewesten werd afgesloten. Daar wordt momenteel aan gewerkt. De invoering van de hervormde verkeersbelasting en van het wegenvignet voor personenwagens zal vermoedelijk op 1 januari 2014 gebeuren. Vanuit de werkgroepen wordt daar met man en macht aan gewerkt.

Ik krijg soms de opmerking dat ik al een tijdje bevoegd ben voor de BIV en moest zorgen voor een vergroening daarvan. Nu is de vraag waarom ik niet heb gewacht op een volledige vergroening.

Mijnheer Sanctorum, u hebt ook een vraag gesteld over alle andere wagens. Ook hier kan ik verwijzen naar afspraken die zijn gemaakt.

Wat de ecoscore betreft, heeft het feit dat de Euronorm op het inschrijvingsbewijs staat, voor ons de doorslag gegeven. Het is de meest objectieve parameter die we kunnen hanteren.

U vraagt ook naar vliegtuigen, helikopters, jachten en pleziervaartuigen. De vergroening van de BIV werd enkel voor personenwagens ingevoerd omdat hiervan de milieugegevens gekend zijn. Voor personenwagens geldt immers een Europese homologatie. Europa bepaalt welke emissies worden gemeten tijdens de homologatieprocedure en op welke wijze. Wat andere voertuigen betreft, is het belangrijk te verwijzen naar het ontwerp van luchtkwaliteitsplan dat vorige week op de Vlaamse Regering is aangenomen. Daarin staan een aantal aspecten voor andere vervoersmodi waarvoor maatregelen kunnen worden genomen.

De gegevens zijn bekend bij de Directie Inschrijvingen van Voertuigen van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit. Die databank zal worden gebruikt.

Wat de schadelijkste fracties fijn stof betreft, is de vergroening van de BIV gebaseerd op de homologatiegegevens. Ook de fijnstofemissies worden gemeten, maar dat gebeurt pas vanaf Euro 5-motoren. Er staat dus wel een parameter op de uitstoot, maar de controle gebeurt pas vanaf de Euro 5-norm.

De aandacht verschuift de laatste jaren echter naar nog kleinere deeltjes, het ultrafijn stof, met een diameter van minder dan 1 micrometer – PM1 en zelfs PM0,1 – die schadelijker voor de gezondheid zouden zijn omdat ze makkelijker het lichaam binnendringen. In dit debat is het aantal deeltjes belangrijker dan de totale massa ervan. Het onderzoek hiernaar is nog niet zo uitgebreid als het onderzoek naar PM10.

Uit onderzoek van het Technisch Instituut in Delft blijkt dat een roetfilter op een wagen niet tot een stijging leidt van het totaal aantal deeltjes, wat eerder gesuggereerd werd. Door rekening te houden met de aanwezigheid van een roetfilter zorgt de Vlaamse Regering ervoor dat de schadelijke fijnste deeltjes effectief uit de lucht worden genomen.

Ik heb daarnet een formule rondgedeeld. Er komt een applicatie op een website waar iedereen de parameters kan invoeren en bekijken. Zo weten mensen hoeveel BIV ze zullen betalen. De BIV wordt betaald telkens wanneer de wagen wordt ingeschreven, dus niet alleen bij de eerste aankoop maar wel telkens wanneer de wagen van eigenaar verandert.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, u hebt niet geantwoord op mijn vraag over het Hof van Justitie en over Europese boetes voor de overschrijding van de dagnorm. Ik had u gevraagd welke maatregelen u daarvoor zou nemen.

Minister, doorgaans verbergt u zich eerder achter uw verschillende raden zoals de Mobiliteitsraad en de Minaraad. In sommige dossiers neemt u geen beslissingen. U verbergt zich dan achter bijvoorbeeld het bijkomend onderzoek dat de Minaraad nog moet verrichten.

In dit geval levert u kunst- en vliegwerk. Er wordt duidelijk gezegd dat wat u doet niet juist is. Toch stuurde u afgelopen vrijdag op kousenvoeten de formule binnen de ministerraad nog even bij. Die formule wordt niet alleen door ons, maar bijvoorbeeld ook de VAB bekeken. Ook zij gaan na of die aan de doelstellingen beantwoordt. U kreeg uit alle hoeken kritiek en wilde de formule nog snel even bijsturen omdat u het effect niet helemaal goed had berekend en de resultaten voor de kleine wagens had onderschat. Zowel bij de Minaraad, de Mobiliteitsraad als zelfs bij de petroleumsector is er sprake van geklungel, zij het in vriendelijkere bewoordingen. Desondanks is het kunst- en vliegwerk.

U zegt dat u de formule hebt bijgestuurd. De heer Sanctorum, die uit frustratie de commissiezaal intussen heeft verlaten, heeft zelfs niet de tijd gehad om de formule te toetsen op het effect op al die voertuigen van de eerste lijst. Ik had het voorbeeld van een Volkswagen Polo gegeven waarbij de dieselversie evenveel blijft betalen, terwijl de BIV voor een benzineversie wordt verdrievoudigd. De vraag is dus wat het effect zal zijn.

U hebt zelfs in het vernieuwde voorstel geen rekening gehouden met het fijn stof van 0,1 en 2,5 promille. Als men naar een Euro 6 gaat bij een dieselwagen, komt men op het niveau van Euro 6 bij een benzinewagen, maar dan wel voor de grote partikels en niet voor de 0,1 en 2,5 promille. U had het enkel over de 0,1 promille, maar ook de 2,5 zit daar niet in.

U bent hier niet goed bezig. U zegt dat die BIV budgettair en fiscaal neutraal is. Hoe kan dat? U maakt deze BIV afhankelijk van het type voertuig. Als we binnenkort dus allemaal met een elektrisch voertuig rijden, dan zullen er op dat vlak geen inkomsten meer zijn. De bedoeling moet zijn dat die belasting wegvalt omdat we op termijn bij voorkeur allemaal met een elektrisch of hybride voertuig zullen rijden. Ik heb dan ook mijn twijfels bij uw paniekvoetbal van vorige vrijdag waarmee u de zaak nog snel voor iedereen aanvaardbaar wilde maken. Ik sta niet alleen in mijn kritiek. In het artikel in De Standaard staat dat de Vlaamse Regering de BIV bijstuurt na een lawine van kritiek. Als ook die krant die geen gebrek aan sympathie vertoont voor deze Vlaamse Regering, al spreekt over een lawine aan kritiek, dan hebt u uw huiswerk niet goed gedaan.

Voor mij blijft de luchtcomponent het belangrijkste. Ik ben het ermee eens dat CO₂ een broeikasgas is, maar CO₂ is niet giftig. NO_x is dat wel. Benzinewagens moeten dus sowieso de voorkeur krijgen op dieselwagens, weliswaar met zuinige motoren.

Voorzitter, ik zou willen vragen om een hoorzitting te organiseren met de betrokken partijen met de vraag hoe zij staan tegenover deze nieuwe maatregel. Die maatregel zou immers geïmplementeerd worden op 1 januari 2012. Bij zo'n maatregel die diep in de portemonnee van mensen met een kleine wagen tast, lijkt het me de moeite de betrokken actoren te horen.

Minister, de BIV moet worden geïntegreerd in het algemene fiscale kader zodat we een coherente verkeersfiscaliteit krijgen. Na de aanbevelingen van die vier ministers is gezegd dat de accijnzen op diesel en benzine moeten worden gelijkgetrokken. De bedoeling is dan dat de accijnzen op benzine worden verlaagd tot op het niveau van de accijnzen op diesel.

Een jaarlijkse evaluatie zal zeker tijdens het eerste jaar noodzakelijk zijn. Daarbij moet worden nagegaan of de nieuwe formule niet zijn doel voorbijgaat. Vervolgens moeten we beleidsmaatregelen nemen die ingrijpen op de mobiliteit en ons afvragen wat de invloed daarvan is op onze gezondheid. Dat is een soort van "health impact assessment", vergelijkbaar met de reguleringssimpactanalyse (RIA) voor regelgeving.

Minister, u moet uw huiswerk overdoen. Ik vraag daarom ook dat we de betrokken actoren hier op een hoorzitting zouden uitnodigen.

De voorzitter: Mijnheer Sabbe, het gaat om een voorontwerp van decreet dat voor de tweede maal principieel is goedgekeurd door de Vlaamse Regering en nu voor advies naar de Raad van State is gestuurd. Na de verwerking van dat advies komt dit onder de vorm van een ontwerp van decreet naar het parlement. U kunt dan tussen de toelichting en de algemene

bespreking met een derde van de effectieve leden van deze commissie een hoorzitting vragen. Op dat moment kunt u gebruikmaken van de prerogatieven van het reglement om een hoorzitting te vragen.

Dit voorontwerp moet nog een weg afleggen maar komt sowieso op onze tafel terecht. Het parlement zal daar het laatste woord over moeten hebben.

Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mijnheer Sabbe, ik zal u te gepasten tijde steunen in uw vraag naar een hoorzitting.

Ik blijf van mening dat alle belastingen op het bezit en gebruik van een wagen het best samen zouden worden bekeken. Ik heb het dan over BIV, verkeersbelasting, belasting op accijnzen, nummerplaat enzovoort. Zo kunnen we op een degelijke manier vergroenen. Het lijkt me niet de beste manier om de BIV daaruit te lichten.

Ik heb de formule over de ecoscore nog eens bekeken. Dat lijkt me geen duidelijke en transparante berekeningswijze voor de burger. De website www.ecoscore.be daarentegen geeft de ecoscore weer van nieuwe en oudere voertuigen. De ecoscore laat toe om de milieuprestaties van een voertuig in te schatten door rekening te houden met de belangrijkste milieu-impacten die het voertuig veroorzaakt: opwarming van de aarde, voornamelijk CO₂, luchtvervuiling bijvoorbeeld door fijn stof en stikstofoxide met impact op de mensen en ecosystemen, en geluidsoverlast.

Dat is een duidelijk en transparant systeem dat iedereen intussen kent. Ik begrijp dan ook niet waarom de Vlaamse Regering, die tijdens de vorige legislatuur zelf heeft gevraagd om dit systeem uit te werken, dit niet hanteert voor de BIV. Op die website is ook heel duidelijk dat de Vlaamse Regering een partner is. Ik herhaal dan ook mijn vraag om dit te herbekijken en dit systeem dat veel transparanter is voor de burger, alsnog in te voeren.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Ik heb een vraag over de verdere procedure van dit ontwerp. Ik heb begrepen dat het na advies van de Raad van State zal worden ingediend als een decreet. In deze commissie worden daar vragen over gesteld. Dat gebeurt vandaag ook in de commissie Financiën. Het ene luik betreft de budgettaire impact op de begroting. Het andere luik gaat over de vergroening van het wagenpark. Mijn vraag is om dit te regelen in een verenigde commissie.

De voorzitter: Ik zal dat bekijken met de voorzitter van het parlement.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, ik dank u dat u intussen een tipje van de sluier hebt opgelicht. U zegt dat u overleg hebt gepleegd met alle raden. Is deze bijschaving ook onderworpen aan het overleg met al die raden?

Ik krijg het gevoel dat we met die BIV geen milieumaatregel nemen. Ik heb eerder het gevoel dat we momenteel een merkenoorlog voeren tussen de verschillende wagenmerken.

Minister, de hervorming van de BIV is geen oplossing om de meest vervuilende wagens uit het circuit te halen. Dat is heel jammer. Ik hoop dat u alsnog onze schrootpremie opnieuw in overweging neemt.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Ik wil het even hebben over de formule, en meer bepaald over de correctieterm in functie van de technologische evolutie. Ik begrijp niet wat dat precies is. In deze formule is het gewicht van de CO₂-uitstoot veel belangrijker dan de Euronorm.

De Euronorm is een constante in functie van de brandstof van de wagen. Die 'c' uit de formule kan nooit veel bedragen aangezien er wagens zijn die 40 of 61 euro BIV betalen. Die 'c' kan nooit zo zwaar doorwegen als het eerste stuk waarin de CO₂-uitstoot zit verwerkt. Daar hebt u een breuk waarbij men onder of boven 1 kan uitkomen. Als men onder 1 uitkomt en dat getal verheft tot de vijfde of later zelfs zesde macht, dan wordt het kleine verschil in de breuk tot de vijfde of zesde macht verheven. Het verschil wordt dan heel groot. De verschillen die men krijgt in die breuk en die tot de vijfde of zesde macht worden verheven, wegen veel zwaarder door op het eindresultaat dan die constante 'c'. Ook de heer Sabbe heeft gezegd dat de CO₂-uitstoot allesbepalend is in deze BIV. De rest van de uitstoot weegt veel minder zwaar door.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Wat de procedure betreft, ben ik het er niet mee eens dat dit holderdebolder is gebeurd zonder overleg. In februari 2011 is op de Minaraad een toelichting gegeven over de volledige stand van zaken van de formule die we zouden hanteren, en over de luchtcomponent en de klimaatcomponent. Nadien is in overleg met alle sectoren in juli de eerste beslissing genomen.

Ik heb in dit parlement meermaals de vraag gekregen hoe het nu zat met de vergroening van de BIV. Wel, we zijn nu zover.

Mevrouw De Vroe, het klopt dat de website van de ecoscore heel goed is. De formule die achter die berekening zit, is echter nog veel ingewikkelder dan de formule die ik u heb overhandigd. Wij zullen op dezelfde manier een website hebben waar men een aantal parameters invult vanop het inschrijvingsbewijs van de wagen, waardoor men onmiddellijk de BIV zal kennen.

Mijnheer Sabbe, u verwijt mij dat ik geen rekening houd met de ultrafijne stofdeeltjes die wagens uitstoten. Kunt u me zeggen hoe wij moeten bepalen hoeveel ultrafijne stofdeeltjes een wagen uitstoot? Die informatie is niet bekend. We kunnen er dan ook geen rekening mee houden. Als u weet hoe we dat moeten doen, dan hoor ik dat graag.

Wanneer we een BIV opleggen en dus iets vragen van de burger, zonder dat we een duidelijke paramater hebben op basis waarvan die belasting worden ingevoerd, dan worden we onmiddellijk teruggefloten. Dat is ook de reden waarom we de Euronorm als standaard hebben genomen. Die staat ook op het inschrijvingsbewijs van de wagen. We hebben ons daarop gebaseerd omdat we niet anders kunnen. Wat een wagen uitstoot aan ultrafijne stofdeeltjes, is technisch onmogelijk te bepalen.

Mijnheer Sabbe, wij zijn nog niet gedagvaard voor het Europees Hof. Die procedure is lopende. Er is nu een aanmaning. Dat is het geval voor 22 lidstaten van de 27. We zijn dus niet alleen.

Ons luchtkwaliteitsplan en ons fijnstofactieplan zullen moeten tegemoetkomen aan de opmerkingen van Europa om daar nog sneller in te investeren. De BIV is een van de factoren om daarvoor een oplossing te bieden, alsook de algemene vergroening van de fiscaliteit. Daarnaast zijn er ook zwaardere VLAREM-voorschriften enzovoort. Dat staat allemaal opgesomd in het antwoord op de vraag van mevrouw Dillen.

De ecoscore wordt hier beschouwd als zijnde een toverformule. Wat de ecoscore betreft, scoren de kleine dieselwagens het best. Ik vind het dan ook bizar dat wordt verwezen naar de schande van deze formule en dat alle heil wordt verwacht van de ecoscore.

Mijnheer Strackx, voor oude dieselwagens, de Euro 0-motoren, wordt de c-component ingevuld op 8500. Bij de Euro 6 gaat dat naar 61. Het hangt er dus van af hoeveel die dieselwagen effectief vervuult. Er wordt rekening gehouden met het type motor. Ik besef dat het een moeilijke evenwichtoefening is. Het is een budgetneutrale operatie waarbinnen we een vergroening doorvoeren. Dat vraagt een evenwicht. Ik denk dat we dat evenwicht hebben

gevonden. We hebben daarbij ook rekening gehouden met een aantal opmerkingen van de adviesraden zoals de Minaraad, de Mobiliteitsraad en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Dat is waar een adviesprocedure voor dient. Als er bijsturingen nodig zijn, dan doen we dat ook. Nu gaan we naar de Raad van State en nadien komen we terug naar het parlement.

– *Mevrouw Michèle Hostekint treedt als waarnemend voorzitter op.*

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, uw uitleg ten spijt, blijft het zo dat die bijsturing in extremis duidelijk aangeeft dat de hoofdpijlers misschien wel waren uitgezet maar dat er onvoldoende was geanticipeerd op de concrete toetsing aan de werkelijkheid op de vloer.

Proefondervindelijk is het zo dat deze component meespeelt bij dieselmotoren en niet bij benzinemotoren. Daar zou u dus al sowieso een correctiefactor kunnen inbouwen in uw formule.

Ik dank de andere oppositiepartijen voor hun steun bij mijn vraag voor een hoorzitting.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over grondwaterwinning
- 2633 (2010-2011)**

**Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het sterk toegenomen aantal niet-gemelde private putboringen
- 2636 (2010-2011)**

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: De grondwatervoorraden slinken en de kwaliteit van de bovenste grondwaterlagen is aangetast, onder meer door vermesting, waardoor 70 procent ervan niet drinkbaar is. Bepaalde sectoren zoals de groenteverwerkende nijverheid, zijn grote consumenten van diep, kwalitatief zeer behoorlijk grondwater.

De roep om zorgzaam om te gaan met ons grondwater klinkt de voorbije jaren steeds luider. Om overstromingen tegen te gaan en de verdunning van het afvalwater te voorkomen, is het beter de verharde oppervlakten terug te dringen. Die verharde oppervlakten nemen toe. In 1990 was er 21 procent verhard. Vandaag is 26 procent van onze bodem verhard. Minder verharding is ook goed voor het grondwater. Op die manier kan het hemelwater immers beter in de bodem infiltreren.

Daarnaast moet het verbruik van grondwater worden beperkt en moet beter worden bepaald welke kwaliteit, dus welke laag voor welke toepassing nodig is. Hier moeten onder meer de heffingen op grondwatergebruik en de vergunningen een sturende rol spelen. Wie een put boort om grondwater op te pompen, moet dat melden aan de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), tenzij het gaat om een handpomp en klein huishoudelijk gebruik. Voor wie meer dan 500 kubieke meter per jaar oppompt, volstaat een melding niet en moet een watermeter geplaatst worden. De forfaitaire heffing wordt dan vervangen door een heffing op de werkelijke hoeveelheid opgepompt grondwater. In 2011 zitten wij nog altijd met een vergund debiet van 402 miljoen kubieke meter.

Om heffingen op leidingwater te vermijden, zeker in periodes van hoog verbruik, zoals het droge voorjaar en de droge zomer van 2011, laten steeds meer particulieren blijkbaar een grondwaterput boren. Dat blijkt onder meer uit getuigenissen van bedrijven die dergelijke

putten boren. Een bedrijf boort al snel enkele putten per dag en er zijn lange wachtlijsten. Niettemin werden er vorig jaar slechts 50 nieuwe putten gemeld bij de VMM. In 2011 zijn er dat 171, maar ook dat aantal zou bijlange niet overeenstemmen met de werkelijkheid.

Vroeger was de VMM ook verantwoordelijk voor de inning van de heffing op drinkwater, dus van kraantjeswater. Wie geen leidingwater gebruikt, kan een vrijstelling van die heffing vragen. Doorgaans hebben die mensen een grondwaterput. Op het ogenblik dat de VMM verantwoordelijk was voor die heffingen, was zij dus op de hoogte van die drinkwaterwinsten. Nu worden de heffingen verrekend via de drinkwaterbedrijven waardoor de VMM niet langer over alle gegevens beschikt.

Mijn vraag dateert van voor het zomerreces. Toen was daar ook in de pers een en ander over te doen. De VMM zei geen heksenjacht te willen openen toen bleek dat zoveel mensen grondwater winnen zonder melding of vergunning. Toch lijkt het belangrijk voor de grondwaterspiegel dat de illegale winningen aan banden worden gelegd.

Minister, hoe denkt u de grondwaterboringen te beperken om op die manier zorg te dragen voor de bedreigde grondwatervoorraden?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Het aantal putboringen waarbij een privéfirma op het terrein van particulieren of bedrijven een waterput boort van meestal 10 à 20 meter diep, zit naar verluidt in sterk stijgende lijn, in die mate dat de wachtlijsten blijkbaar steeds langer worden. Een dergelijke waterwinning moet gemeld worden bij de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Er moet dan een heffing betaald worden voor de afvoer en de zuivering van het opgepompte grondwater. Wie meer dan 500 kubieke meter water oppompt, moet trouwens een watermeter op de put plaatsen. De cijfers van de VMM laten echter vermoeden dat de heffing op het afvalwater massaal ontdoken wordt aangezien er niet veel spontane aangiftes zijn van nieuwe boringen en dit dus in schril contrast staat tot de realiteit bij de putboringsfirma's.

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) hield trouwens recent een steekproef te Wingene, waarbij de eigen bestanden naast die van de VMM gelegd werden. Als een gezin geen drinkwateraansluiting en geen eigen waterwinning heeft, is dit meer dan een indicatie.

De integrale waterprijs is in Vlaanderen opgelopen tot 2,80 euro per kubieke meter in de goedkoopste gemeenten en zelfs tot 3,60 euro in de duurste. De problematiek van nieuwe putboringen en niet-melding ervan, zal dus vermoedelijk niet milderen.

Minister, hoe evalueert u deze problematiek? Hebt u, zoals de steekproef van de VMW te Wingene, enig recent cijfermateriaal dat de situatie illustreert? Zo neen, wilt u maatregelen nemen om tot een systematische vergelijking te komen van de gegevens van drinkwatermaatschappijen enerzijds en de VMM anderzijds? Indien u een dergelijke vergelijking niet wilt opzetten, acht u een vorm van meldingsplicht door de putboringsfirma's dan aangewezen? Of hebt u enige andere intentie om de problematiek in kaart te brengen en te normaliseren?

Hebt u weet van problemen voor bijvoorbeeld reguliere drinkwaterwinning of enige andere zaak door niet-gemelde private putboringen? Zo ja, welke?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, de problematiek van de toename van het aantal niet-gemelde private putboringen is al toegelicht. De vraag naar putboringen neemt ook toe.

Op 12 oktober 2010 heb ik in deze commissie eveneens een vraag gesteld over het grondwaterpeil en de gevolgen van het grondwaterverbruik naar aanleiding van een UNESCO-rapport. Professor Berlamont heeft daar een aantal uitspraken over gedaan. U hebt

toen aangegeven dat de Vlaamse overheid een aantal inspanningen deed om die grondwatervoorraden te beschermen. Er werd toen gesteld dat er vooruitgang werd geboekt maar de persberichten spreken die vooruitgang nu tegen. U zou een verregaande inventarisering uitwerken en een aantal herstelprogramma's opstellen. Wat is de stand van zaken daarvan?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het is goed dat er in deze commissie ook aandacht gaat naar het grondwater. Die situatie is inderdaad verontrustend.

Zowel de ondiepe, de freatische als de diepe grondwaterlichamen verdienen een goede bescherming van hun kwaliteit en hun kwantiteit.

Het correct melden van een grondwaterwinning is een van de elementen die bijdragen tot een goed functionerend heffingen- en vergunningenbeleid. De wetgeving over de melding van eigen grondwaterwinningen maakt een onderscheid tussen grondwaterwinningen van minder dan 500 kubieke meter per jaar die uitsluitend bedoeld zijn voor huishoudelijk gebruik en grondwaterwinningen die bedoeld zijn voor andere doeleinden of waaruit meer dan 500 kubieke meter per jaar wordt opgepompt.

De huishoudelijke grondwaterwinningen kleiner dan 500 kubieke meter per jaar zijn volgens VLAREM niet meldings- of vergunningsplichtig. Volgens het Grondwaterdecreet zijn ze niet heffingsplichtig voor wat betreft de heffing op de grondwaterwinning. Bijgevolg moeten deze grondwaterwinningen niet beschikken over een debietmeter. Ze zijn wel meldings- en heffingsplichtig in het kader van de heffing op de waterverontreiniging. Alle andere grondwaterwinningen zijn meldings-, vergunnings- of heffingsplichtig en moeten beschikken over een debietmeter ongeacht de hoeveelheid opgepompt water. Voor de grootverbruikers worden bij de VMM jaarlijks de heffingsbestanden gekoppeld aan de vergunningsbestanden en de bestanden van de grondwaterstatistiek met het oog op het opsporen van niet-gekende grondwaterwinningen. Daarnaast worden door de verzegelaars, dit zijn de ambtenaren die instaan voor de verzegeling van de debietmeters die voor 2004 werden geplaatst, actief illegale grondwaterwinningen opgespoord. In de periode van 1 april tot 30 juni 2011 werden 58 niet-gekende grondwaterwinningen ontdekt.

Het probleem doet zich dus vooral bij de huishoudelijke niet-gemelde grondwaterwinningen. Het aantal spontane meldingen van grondwaterwinningen lijkt immers beperkt: 136 in 2009 en 42 in 2010. Dat is een serieuze en wellicht niet normale daling. Er zijn geen precieze cijfers over het aantal nieuwe grondwaterwinningen beschikbaar. Daarom heb ik de Vlaamse Milieumaatschappij de opdracht gegeven om in overleg met de sector van de boorbedrijven te bekijken hoe een erkenning voor boorbedrijven hiervoor een oplossing kan bieden.

Voor de opsporing van de bestaande grondwaterwinningen kan dit gedeeltelijk gebeuren door de bestanden van de VMM over eigen waterwinningen van zowel groot- als kleinverbruikers te vergelijken met de bestanden van de drinkwatermaatschappijen en de bestanden van het rijksregister. Dit zou een beeld moeten opleveren van het aantal gezinnen dat een eigen waterwinning heeft.

De uitwisseling van de gegevens tussen de VMM en de drinkwatermaatschappijen is al geregeld via een protocol. In navolging van de VMW hebben de drinkwatermaatschappijen de mogelijkheid om op die manier actief niet-gemelde grondwaterwinningen op te sporen. Ik zal er bij de drinkwatermaatschappijen op aandringen dat zij op regelmatige basis terugkoppelen zodat we daar voldoende zicht op houden.

Mevrouw Van den Eynde, ik heb toen in mijn antwoord verwezen naar het strenge vergunningenbeleid. Bovendien vragen we bijkomende studies aan de bedrijven zelf. Dat maakt ons veel wijzer.

Wat het herstelprogramma betreft, moet ik de laatste stand van zaken opvragen. Ik zal ervoor zorgen dat u die informatie krijgt.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik denk dat we na die steekproef in Wingene nog meer controles moeten uitvoeren. Ik hoop dat u daarop toeziet.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik vind die cijfers verontrustend. U zegt dat de stijging zich vooral voordoet bij de huishoudens. Dan kunnen we ons afvragen waarom huishoudens overgaan tot grondwaterwinning. Ik denk dat we de verklaring moet zoeken in de hoge kostprijs van het water. Het is hoog tijd dat we daar eens een debat over voeren.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: We moeten zuinig omgaan met water. Wie veel drinkwater gebruikt, betaalt meer. De factuur is inderdaad gestegen. Het is belangrijk dat er wordt gesensibiliseerd. Enerzijds moeten we het overmatig gebruik van drinkwater tegengaan. Anderzijds moeten we ervoor zorgen dat drinkwater betaalbaar blijft. Het waterverkoopreglement stelt een aantal rechten veilig voor de klant.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verontreiniging van drinkwater - 2642 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Volgens de wetgeving, de Europese kaderrichtlijn Water en verschillende besluiten en decreten daarover, moet drinkwater dat wordt geleverd door de drinkwaterleveranciers, altijd gezond en proper zijn. Daartoe controleren watermaatschappijen de waterkwaliteit aan de kraan op periodieke basis. Bijkomend voeren drinkwaterbedrijven ook controles uit ter hoogte van verschillende plaatsen in het eigenlijke leidingnetwerk.

De resultaten van deze analyses worden jaarlijks aan de VMM meegedeeld en verwerkt in een jaarverslag. Daardoor kan een algemeen beeld geschetst worden van de kwaliteit van het drinkwater op Vlaams grondgebied.

Dat controles wenselijk zijn, bewijzen de resultaten die zijn weergegeven in de jaarrapporten van de VMM. Af en toe blijken bepaalde parameters in concentraties aanwezig te zijn boven de aanvaardbare norm.

Begin juli 2011 werd zo een bacteriële besmetting in de watertoren van Bierbeek opgetekend. Als gevolg van deze vaststelling werd aan de burgers meegedeeld dat kraantjeswater in delen van de regio Bierbeek en Oud-Heverlee tijdelijk niet meer geschikt was als drinkwater of niet meer kon worden gebruikt bij de bereiding van voedsel. Wassen en douchen met kraantjeswater was wel nog mogelijk. Speciale aandacht werd ook gevraagd voor het gebruik van het verontreinigd leidingwater door kinderen en bejaarden. Om de vraag naar zuiver drinkwater op te vangen, is de VMW alvast gestart met de bedeling van waterzakjes. Naar aanleiding van dat incident wil ik u een aantal vragen stellen.

Minister, welke controleverplichtingen hebben drinkwatermaatschappijen vandaag met het oog op het garanderen van een goede drinkwaterkwaliteit? In hoeverre kan de huidige

praktijk de risico's voor de volksgezondheid opvangen? De vaststelling kan immers pas na een incident gebeuren.

Welke instantie beslist over de types van maatregelen die genomen moeten worden bij de vaststelling van afwijkende analyseresultaten? Welke criteria en drempels worden daarbij gehanteerd?

In uw beleidsnota en recentste beleidsbrief verwijst u naar het concept 'waterveiligheidsplannen' die drinkwatermaatschappijen op termijn zouden moeten implementeren met het oog op het garanderen van de veiligheid van drinkwater en een voldoende aanbod ervan. Wat is de stand van zaken daarvan?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het Drinkwaterbesluit van 2002 legt de controleverplichtingen voor de waterleveranciers vast. De waterleveranciers moeten de kwaliteit van het geleverde water aan de kraan bij de klant controleren op een vaste lijst van parameters opgenomen in de regelgeving. Voor deze parameters werden normwaarden vastgelegd. Deze controles gebeuren minstens volgens een vastgelegde frequentie die afhankelijk is van de hoeveelheid water die in een bepaald leveringsgebied dagelijks wordt geleverd.

In Vlaanderen hebben de waterleveranciers een bijkomende controleverplichting om de kwaliteit van het geleverde water in openbare gebouwen op te volgen. We leggen daarmee strengere eisen op dan wat in de Europese Drinkwaterrichtlijn staat.

De plaatsen van monsterneming worden voorgesteld door de waterleverancier in een controleprogramma, zodat aangetoond wordt dat het geleverde water 'gezond en schoon' is. De monsters moeten zo genomen worden dat ze representatief zijn voor de kwaliteit van het water dat in een bepaald leveringsgebied jaarlijks wordt verbruikt. De controles worden georganiseerd via bewakingsanalyses en auditanalyses. Bij deze laatste worden alle parameters gemeten die zijn opgenomen in de wetgeving.

Op jaarbasis worden er in Vlaanderen aan de kraan zo'n 7000 tot 8000 bewakingsanalyses en 1400 auditanalyses uitgevoerd. Voor micro-organismen, parasieten of andere stoffen waarvoor geen specifieke kwaliteitseisen werden vastgesteld, zorgt de waterleverancier per geval voor aanvullende controles om te kijken of er daar geen gevaar is voor de volksgezondheid.

Naast de wettelijke controleverplichting aan de kraan voeren de drinkwatermaatschappijen ook een operationele controle uit, ook ter hoogte van de waterproductie, watertorens, enzovoort. Door de combinatie van beide controlesystemen wordt het best haalbare bereikt op het vlak van kwaliteitsborging.

Het Drinkwaterbesluit legt een aantal bepalingen op aan de waterleveranciers over de te nemen herstelmaatregelen en beperkingen van het gebruik. De waterleverancier beslist welke maatregelen er worden genomen wanneer blijkt dat de waterkwaliteit niet voldoet aan de opgelegde kwaliteitseisen. Zowel de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) als de afdeling Toezicht Volksgezondheid heeft hierbij zowel een toezichtstaak als een adviesrol. Wanneer blijkt dat de waterleverancier niet de noodzakelijke acties onderneemt ter bescherming van de volksgezondheid, kunnen de toezichthoudende ambtenaren optreden en indien nodig acties opleggen of ambtshalve uitvoeren. In samenspraak met de sector werden richtsnoeren voor het beheer van dergelijke calamiteiten opgesteld. Die richtsnoeren bevatten voor een aantal gezondheidsrelevante parameters drempelwaarden voor een potentiële bedreiging van de volksgezondheid.

Op 30 september heb ik met de directies van de Vlaamse openbare drinkwatermaatschappijen en de toezichthouder, VMM, een overleg georganiseerd. We hebben een constructieve bespreking gehad op basis van de evaluatie, opgesteld door de VMM, van de recente cluster van incidenten. We hebben afgesproken dat we samen een traject zullen uittekenen om te

komen tot een verhoogde continuïteitsgarantie voor kwalitatief drinkwater en een verhoogde paraatheid bij calamiteiten, zoals de drinkwaterbedeling.

Met de sector is afgesproken dat zij samen met de toezichthouder nagaan hoe de huidige reglementering met openbaredienstverplichtingen inzake calamiteitenbeheer, kwaliteitsmanagement en risicobeheer kan worden bijgestuurd. Hiermee werd een eerste belangrijke stap gezet in het uitwerken van een ‘waterveiligheidsplanning’ in Vlaanderen. Zo is het duidelijk wat er verwacht wordt van de civiele bescherming, de gemeentebesturen, de provincie, enzovoort. Op basis daarvan kunnen we de problemen die zich voordoen, beter aanpakken.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het is goed dat u een overleg hebt gehad met alle betrokken partijen. Het is belangrijk dat die betrokken partijen weten waar ze aan toe zijn en dat ze weten wie welke taak moet uitvoeren.

Het is belangrijk dat er naast het uitvoeren van controles ook wordt gewerkt aan preventie. Een aantal incidenten kunnen toch worden vermeden, zoals die dode duif die de watertoren binnen was gevlogen. Met een preventieve controle van het gebouw zou dat voorval misschien niet gebeurd zijn. Preventie is hier een belangrijk sleutelwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de door de minister aangekondigde nieuwe regelgeving met betrekking tot de aanvragen voor windmolenprojecten - 2663 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, aanvragen voor windmolenprojecten kennen op vele plaatsen in Vlaanderen vele onduidelijkheden, zowel voor de ontwikkelaars als zeker ook voor omwonenden. U kondigde tijdens de zomer in de media een nieuwe regelgeving aan die een einde zou moeten maken aan het huidige gebrek aan afdwingbare milieuvoorwaarden.

Minister, kunt u wat meer toelichting geven over uw voornemen? Welke regelgeving met welke draagwijdte wilt u precies invoeren en hoe zult u hiermee tegemoetkomen aan de nu breed heersende onduidelijkheden met betrekking tot windmolenprojectaanvragen? Op welke wijze kwam u tot de nieuwe modaliteiten? Met wie werd wanneer welk overleg hierover gevoerd? In hoeverre is dat alles afgestemd met de actoren in de beleidsdomeinen Ruimtelijke Ordening en Energie?

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: In juli jongstleden hebt u inderdaad nieuwe sectorale milieuvoorwaarden voor windmolens voorgelegd om op die manier een einde te maken aan het gebrek aan een duidelijk afdwingbaar rechtskader. Die vraag leeft al lange tijd in de sector en bij veel inwoners van steden en gemeenten. Zij vragen om duidelijke regels voor het inplanten van windturbines.

Ik begrijp dat de norm voor slagschaduw zal worden verlaagd van maximaal 30 uur per jaar tot 8 uur per jaar en maximaal 30 minuten per dag en dat de windturbines ook zullen worden uitgerust met een ijsdetectiesysteem en een remsysteem. Kunt u toelichten wat de modaliteiten zijn van de nieuwe milieuvoorwaarden?

Op welke manier werd er overleg gepleegd met de betrokken sector en de milieudeskundigen? Wat was de reactie van de sector, zoals Electrabel, Electrawinds, Ecopower, enzovoort?

Hebt u de adviezen van de Milieu- en Natuurraad Vlaanderen (Minaraad) of de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) over de nieuwe sectorale milieuvorwaarden al ontvangen? Wat zijn die adviezen?

U spreekt ook over een overgangstermijn tot 2015 inzake nieuwe normen voor de bestaande turbines. Waarop is die termijn gebaseerd?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: U weet dat tot nu toe het vergunningsbeleid van windmolens geregeld werd via een omzendbrief. Die omzendbrief had de grote verdienste dat er een richtinggevend kader was, maar heeft ook een aantal nadelen. Een eerste beperking van een omzendbrief is dat hij de burger niet rechtstreeks bindt. Een tweede beperking is dat hij niet altijd duidelijkheid brengt, bijvoorbeeld voor diegene die wil investeren en het kader wil kennen vooraleer hij het risico neemt.

Zowel de exploitanten, omwonenden, als bevoegde overheidsinstanties vragen een duidelijk en afdwingbaar rechtskader zodat er op voorhand, voor diegene die initiatief wil nemen, een goede bescherming is tegen mogelijke hinder veroorzaakt door windturbines. Om daaraan tegemoet te komen heb ik de beslissing genomen om het niet meer in een omzendbrief op te nemen, maar wel in het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM).

Op 15 juli 2011 gaf de Vlaamse Regering een eerste maal haar principiële goedkeuring aan dat voorstel tot aanvulling van titel II van het VLAREM met de nieuwe specifieke voorwaarden voor windturbines. De adviezen zijn nog maar net binnen. We moeten het volledige traject nog doorlopen en hopen dat we daarmee rond zullen zijn in de eerste helft van 2012.

Die voorwaarden beogen een beter evenwicht tot stand te brengen tussen de leefkwaliteit van de omwonenden en de nood aan het oprichten van hernieuwbare energiebronnen. Bij die bepaling wordt er gekeken naar de voornaamste vormen van hinder, namelijk geluidshinder en slagschaduw. Daarnaast zijn er heel wat veiligheidsmaatregelen rond ijsdetectie enzovoort. Die gelden zowel voor bestaande als nieuwe windturbines. Mevrouw Taeldeman, het is om die reden dat er een overgangsfase is. Bestaande turbines moeten de tijd krijgen om aan te passen. Je kunt niet verwachten dat dat van vandaag op morgen wordt doorgevoerd.

In de omzendbrief werd er gebruikgemaakt van een afstandsregel, die stelde dat je minimum op een bepaalde afstand van omwonenden moet blijven. Die afstandsregel wordt in het voorstel vervangen door geluidsnormering, wat de garantie geeft dat er minder hinder door geluid kan zijn. De geluidsimmissie van het specifiek geluid van windturbines moet worden berekend volgens een welbepaalde methode, die in VLAREM is opgenomen, en getoetst aan de normen. Die normen zijn strenger in woongebieden dan in industriegebieden, omdat je in industriegebieden sowieso al veel achtergrondlawaai hebt. In woongebieden geldt overdag een norm van 44 dB(A) en 's avonds en 's nachts 39 dB(A). Op industriegebieden geldt een norm van 55 tot 60 dB(A), waardoor de exploitatie van windturbines in grootschalige industriegebieden, zoals zeehavens, niet verhinderd wordt.

Voor een project van 3 windturbines van 2 megawatt van 104 dB(A) in een lijnopstelling komt dat indicatief neer op een afstand van 500 meter voor woongebied en van 300 meter tot woningen in agrarische gebieden. Indien er echter al een hoog achtergrondgeluid aanwezig is, bijvoorbeeld nabij autosnelwegen, geldt een hogere geluidsnorm.

Uit een vergelijking met internationaal geldende geluidsnormen, blijkt dat onze normen op dezelfde lijn liggen als die van andere landen. Daarnaast bevat het voorstel ook strengere milieuvorwaarden in verband met slagschaduw. De norm voor slagschaduw wordt verlaagd

van maximaal 30 uur per jaar naar maximaal 8 uur per jaar en maximaal 30 minuten per dag. Als die norm overschreden wordt, moet de windturbine worden uitgerust met een stilstandvoorziening. Als de zon te laag zit, valt de molen dan stil. Bij zogenaamde slagschaduwgevoelige objecten, zoals een woning of kantoorgebouw, wordt dat geval per geval bekeken.

Wat betreft veiligheid, moeten windturbines gecertificeerd zijn volgens de veiligheidscriteria van de IEC 61400-norm of gelijkwaardige normeringen. Er moet ook een remsysteem, een online controlesysteem, een bliksembeveiligingssysteem en een ijsdetectiesysteem zijn. Bij de milieuvergunningsaanvraag worden de mogelijke risico's steeds getoetst aan een door de Vlaamse overheid aanvaard beoordelingskader, met name de studie Windturbines en veiligheid van 2007, uitgevoerd door een erkend veiligheidsdeskundige. In een aantal gevallen, onder andere bij Seveso-bedrijven, is ook een uitgebreide bijkomende veiligheidsstudie noodzakelijk, uitgevoerd door een erkende veiligheidsdeskundige.

Die voorwaarden zijn volgens ons voldoende streng om de milieuhinder van windturbines tot een minimum te beperken en toch voldoende soepel om windmolenprojecten in Vlaanderen toe te laten. Als we die voorwaarden te veel verstrengen, kunnen er in Vlaanderen geen windmolens meer worden geplaatst. Dat kan uiteraard niet de bedoeling zijn.

De nieuwe voorwaarden werden door de afdeling Milieuvergunningen uitgewerkt. Bij die opdracht werd een evaluatie uitgevoerd van de regelgeving in andere landen, werd een analyse van de wetenschappelijke publicaties gemaakt en werd rekening gehouden met de visies van verschillende erkende deskundigen. Voorafgaand aan de politieke besluitvorming werd het op de website van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) gezet met het oog op publieke consultatie van 13 april tot en met 13 mei 2011. Alle betrokken sectoren, burgers en overheidsinstanties konden daarop reageren. Er werd daar heel veel gebruik van gemaakt. Ook de sector heeft zijn opmerkingen kunnen overmaken. Voorafgaand aan de sectorale voorwaarden is dat ook besproken binnen de interdepartementale werkgroep Windenergie, waarin de administraties van Leefmilieu, Ruimtelijke Ordening en Energie vertegenwoordigd zijn.

We hebben dus een belangrijke stap gezet naar een duidelijker kader voor omwonenden en initiatiefnemers wat betreft de aanvragen voor windmolens.

– *De heer Bart Martens, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Hebt u ondertussen al een advies ontvangen van de Minaraad en van de SERV? Ik kon dat niet duidelijk afleiden uit uw betoog.

Het is verbazingwekkend hoe verschillend de informatie is die de drie betrokken ministers geven. Minister Van den Bossche heb ik net voor het zomerreces een vraag gesteld. Zij liet de commissie weten dat zij zou onderzoeken of we voor windmolens in Vlaanderen zoekzones kunnen creëren. Met andere woorden, er zou een groot Windplan Vlaanderen worden opgesteld waarin wordt bepaald waar er windmolens mogen worden geplaatst. Vandaag hoor ik daar niets meer van.

Van minister Muyters kreeg ik vandaag het antwoord op een schriftelijke vraag. U zegt daarnet dat het in de toekomst niet meer in een omzendbrief zal worden verwerkt, maar dat het zal worden opgenomen in de VLAREM-wetgeving. Minister Muyters zegt het volgende: “De Vlaamse Regering heeft alvast op 8 juni jongstleden het advies ter harte genomen en een aantal afspraken gemaakt, onder meer om de huidige beoordelingscriteria en de geldende omzendbrief te verruimen met het energetisch vermogen.” Hij heeft het dus over het verruimen van de omzendbrief.

Minister Muyters gaat verder: “Daarnaast heeft de Vlaamse Regering op 15 juli 2011 nieuwe milieuvoorwaarden voor windturbines principieel goedgekeurd. Hierdoor worden duidelijkere inplantingsvoorwaarden gesteld op microniveau.” Dat zei u ook. “De nieuwe voorwaarden gelden vanaf begin 2012.” Dat heb ik u niet horen zeggen. Indien ik die schriftelijke vraag niet zou hebben gesteld en dat antwoord vandaag niet had ontvangen, zou ik niet weten dat die voorwaarden slechts gelden vanaf begin 2012. Ik zou er dan van kunnen uitgaan dat die onmiddellijk gelden.

Verder stelt minister Muyters ook: “De interdepartementale windwerkgroep heeft op basis van een insteek van mijn administratie een nota overgemaakt aan de Vlaamse Regering waarin een aantal beleidsaanbevelingen worden weergegeven. Die aanbevelingen bevatten een aantal concrete, onmiddellijk implementeerbare stappen.” Ik heb daar in uw betoog niets over gehoord. Kunt u verduidelijken wat hij daarmee bedoelt?

Het is merkwaardig dat je in deze materie blijkbaar steeds drie ministers moet aanspreken om een totaalantwoord te krijgen.

Minister, tot slot leek het mij wel een mogelijkheid de in Nederland geldende afstandsregels als voorbeeld te nemen, bijvoorbeeld viermaal de hoogte van de windmolen. Ik weet niet wat de Vlaamse Regering hierover beslist heeft. Gaan we wel ver genoeg in vergelijking met de ons omringende landen?

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Mijnheer Reekmans, minister Schauvliege heeft in ieder geval de daad bij het woord gevoegd. We hebben daar in de commissie Leefmilieu al verschillende keren vragen over gesteld. Minister Schauvliege heeft nu sectorale voorwaarden vastgelegd op het vlak van windturbines.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Reekmans, bij het plaatsen van een windmolen gelden er drie aspecten: het milieukundig aspect, het aspect ruimtelijke ordening en het feit dat we voldoende hernieuwbare energie moeten hebben. Er zijn dus drie verschillende departementen voor bevoegd, vandaar ook de interdepartementale werkgroep waar de drie administraties samenzitten en er een globale visie wordt ontwikkeld.

Ook in die omzendbrief zit niet alleen het milieutechnisch aspect, maar ook andere aspecten.

Uit die werkgroep bleek dat er op het vlak van milieu snel vooruitgang kon worden geboekt door een aantal zaken duidelijker te stellen en op te nemen in de VLAREM-reglementering. Ik heb die aanpassingen na overleg meteen uitgewerkt, maar het klopt dat die pas begin 2012 kunnen worden doorgevoerd. Ik heb dat daarnet ook gezegd. Uiteraard moet ik de normale procedure doorlopen. De eerste principiële beslissing is genomen op 15 juli. De adviesraden hebben hun adviezen net bekendgemaakt. Op basis daarvan kunnen we eventueel bijsturen en nadien de tweede beslissing nemen.

Het ene sluit het andere niet uit. Het is niet omdat ik op vlak van milieu zekerheid wil bieden en die wil opnemen in de VLAREM-reglementering, dat minister Muyters, bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, niet kan zeggen dat er zoekzones moeten worden aangeduid. Dat is een puur ruimtelijk aspect. Sommige provincies hebben overigens al een mooi kader. Zo heeft de provincie Oost-Vlaanderen een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) waar zoekzones voor windmolens werden aangeduid. Zo nieuw is dat dus niet. Het klopt dat het interessant kan zijn om die zones vast te leggen. Minister Muyters is hard aan het werk om dat te doen.

U verwijst naar Nederland. Wij hebben die afweging inderdaad gemaakt aan de hand van een internationale vergelijking. We hebben vastgesteld dat je Nederland niet kunt vergelijken met Vlaanderen. Nederland heeft nog veel meer open ruimte en dus veel meer mogelijkheden om op lange afstand te werken. Als wij van 250 meter afstand naar 300 meter zouden zijn gegaan, konden we op bijna geen plaatsen meer in Vlaanderen windmolens plaatsen. Daarom

hebben we ervoor gekozen op basis van geluidshinder te werken. De afstand is namelijk belangrijk om de hinder van geluid en slagschaduw te beperken. Het aspect van geluidshinder biedt een betere garantie. Het is namelijk niet omdat een windmolen op 500 meter afstand staat, dat er geen geluidshinder kan zijn. Omgekeerd is het ook mogelijk dat, als de windmolen op 500 meter afstand staat, je die niet hoort omdat je bijvoorbeeld vlakbij een autosnelweg woont. Ik denk dat het aspect van geluidshinder voor de burger de beste garantie biedt op minder geluidsoverlast en slagschaduw. Die elementen zijn ook opgenomen in VLAREM.

We zorgen voor een goede afstemming met de verschillende beleidsdomeinen. Er zijn op dat vlak geen tegenstrijdigheden te vinden. Elk beleidsdomein neemt daarin zijn verantwoordelijkheid.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik dank u voor de bijkomende informatie. Mevrouw Taeldeman heeft mooi verwoord dat u inderdaad de daad bij het woord voegt. Ik stel vast dat de twee andere ministers al veel hebben verteld, maar nog niets concreets naar voren hebben gebracht.

Minister, uw eindconclusie in deze materie is dus af. Wanneer zal de eindconclusie van uw twee collega-ministers klaar zijn? Het is soms moeilijk om de informatie die door de drie verschillende ministers wordt gegeven, op een lijn te krijgen. Op het gebied van milieu vertrekt u vanuit een goede basis, maar er zijn inderdaad nog andere aspecten, zoals de windkwaliteit op zich. Er is niet alleen een zoekplan nodig om de hinder voor de omwonenden te beperken, maar ook een om de maximale windkwaliteit te zoeken. Daar is vandaag namelijk nog geen antwoord op geboden. Vandaag kan men windmolens plaatsen waar men wil, zolang de milieueisen en de ruimtelijke vereisten in orde zijn. Ik hoop dat er ook iets zal gebeuren op het vlak van energie.

Ten slotte, kan het advies dat u net hebt ontvangen, worden overgemaakt aan de commissie?

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Deze zomer heeft minister Van den Bossche op de ministerraad ook haar Actieplan Groene Warmte voorgesteld. Zij heeft een heel voorstel klaar om die 20-20-20-doelstellingen te halen.

Minister Muyters heeft in het voorjaar inderdaad een heel belangrijke subsidie gegeven aan de provincie Oost-Vlaanderen om te stimuleren dat de provincies meer werk zouden maken van zoekzones.

De heer Peter Reekmans: Dan zou ik dat graag in de commissies van die ministers zelf horen.

De heer Bart Martens: Mijnheer Reekmans, ik kan u geruststellen. De zoekzones die de provincies Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en nu ook Antwerpen hebben uitgetekend, houden wel degelijk rekening met het zogenaamde Windplan Vlaanderen, waar die gunstige windstromen in worden afgetekend. Men houdt daar dus wel degelijk rekening mee. Ik ga ervan uit dat daar ook rekening mee zal worden gehouden wanneer die methodiek wordt toegepast in andere provincies. Geen enkele exploitant heeft er belang bij dat zijn windturbines in windluwe zones worden geplaatst.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over vogelschade in de fruitteelt - 2693 (2010-2011)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, de vogelschade in de fruitteelt blijft in een aantal regio's een probleem. Soms lijden de fruittelers tot 50 procent vruchtverlies. De schade komt wel niet voor op het hele perceel, maar doordat de vogels een of twee keer in een vrucht pikken, wordt de schil doorboord en ontstaat er schimmel. Het tegengaan van de vogelschade is niet zo eenvoudig.

De laatste jaren moeten de fruittelers steeds meer investeren om vogelschade in te perken. Ze kunnen die meerkost echter niet doorrekenen aan de consument.

Op 1 september 2009 trad het Soortenbesluit van de Vlaamse Regering in werking. Dat besluit regelt de bescherming van zeldzame soorten en het beheer en de bestrijding van schadelijke soorten. Belangrijk was dat ook de kauw werd toegevoegd aan de lijst van mogelijk te bestrijden soorten in functie van de landbouw, tot grote tevredenheid van de fruittelers. De verwachting was dat dat mee een oplossing zou vormen voor het probleem van vogelschade.

Toch lijkt het probleem nog steeds actueel. Zo spreekt de schepen van landbouw van Sint-Gillis-Waas, een belangrijke fruitregio met 24 fruitteeltbedrijven en ruim 336 hectare boomgaarden, voor dit jaar over een verlies van 30 tot 50 procent van de oogst door kauwen.

Minister, de telers vragen om soepelere bestrijdingsmogelijkheden. Zo moet momenteel voor elk perceel afzonderlijk een toestemming tot bestrijding worden aangevraagd. Dat is een eigenaardige methode: een zwerm vogels die zich in een bepaald fruitrijk gebied ophoudt, kent immers geen perceelsgrenzen.

Minister, kan de procedure eventueel worden vereenvoudigd zodat in regio's waar er sprake is van een grote concentratie van getroffen bedrijven gemakkelijker kan worden overgegaan tot bestrijding van kauwen? Geldt dat ook voor andere diersoorten die ernstige schade veroorzaken of ziet u andere oplossingen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer De Meyer, ik denk dat hier sprake is van een misverstand.

Bestrijding in het kader van het Soortenbesluit, bijlage 3, moet niet per perceel aangevraagd worden. Deze vorm van bestrijding kan per regio worden aangevraagd, zowel voor een individuele actie als voor een jaarprogramma. De procedure geldt voor alle soorten opgenomen in bijlage 3, waaronder de kauw. Ook de voorwaarden worden daarin beschreven.

Meer informatie is te vinden op www.natuurenbos.be onder het punt bestrijding bij het thema wildbeheer. U kunt hier voldoende informatie vinden voor de effectieve bestrijding op het terrein, zodat wildschade kan worden voorkomen. U kunt op die website ook andere informatie vinden.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, ik ben blij dat u dat misverstand duidelijk rechtzet. De schepen voor Landbouw heeft mij daar gealarmeerd over gecontacteerd. Op basis van dat signaal heb ik – misschien iets te snel – deze vraag om uitleg ingediend. Ik ben uiteraard tevreden met uw antwoord, dat ik aan de betrokkenen zal overmaken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over invasieve exoten in de waterlopen - 2811 (2010-2011)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, het grote publiek is er zich niet van bewust dat de verspreiding van exotische planten in de natuur problemen kan veroorzaken. De meeste invasieve soorten worden geïntroduceerd als sierplant, maar ontsnappen uit tuinen, parken en siervijvers en verstoren ecosystemen door het verdringen van inheemse soorten. In Vlaanderen maken sierplanten maar liefst minstens 80 procent uit van de invasieve planten die op de zwarte lijst staan.

Ik herinner u ook graag aan mijn eerdere vragen met betrekking tot de exoten in onze waterlopen. De kostprijs voor de bestrijding van de waternavel, de waterteunisbloem en het parelvederkruid is nu reeds aanzienlijk, maar noodzakelijk. Zij tasten immers de waterbergende en waterafvoerende capaciteit van onze waterlopen aan. Daarnaast werd er ook een communicatieproject gelanceerd dat zich richt op voorlichting van de tuinbouwsector over invasieve planten. Dat project loopt nog tot 2014. Die voorlichting gebeurt door sensibilisatieacties en preventieve maatregelen om de introductie van die planten in tuinen, parken en groene ruimten en langs wegen, spoorwegen en waterlopen te beperken. Dat project wordt uitgevoerd in heel België.

Minister, ik was tevreden dat er, enkele dagen na het indienen van mijn vraag om uitleg, een persnota van u verscheen over de gedragscode en de campagne om de strijd aan te gaan tegen invasieve plantensoorten. Daarin werd al gedeeltelijk een antwoord gegeven op een aantal van mijn vragen.

Minister, wat was het afgelopen jaar de kostprijs voor de bestrijding van exoten in onze waterlopen? Wat is de evolutie van de kostprijs de afgelopen jaren? Zijn er opmerkelijke verschillen tussen de provincies?

Wat is de stand van zaken van het communicatieproject? Is het project doeltreffend?

Hoe evalueert u de bestrijding van deze exoten? Zijn de geleverde inspanningen voldoende om de problematiek onder controle te krijgen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer De Meyer, het is toeval dat die persnota op dat moment verscheen. De vragen om uitleg komen eerst op het commissiesecretariaat en pas nadien bij mijn administratie terecht. We hebben uw vraag om uitleg slechts lang na het verschijnen van die persnota ontvangen.

Wij besteden heel veel tijd en energie aan het bestrijden van de problematiek die u aanhaalt. De afdeling Operationeel Waterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) startte in de zomer van 2009 met een intensieve bestrijdingscampagne. De aannemers kregen hierbij de opdracht de waterlopen exotenvrij te houden door daar regelmatig controle op te voeren. Er werd een resultaatsverbintenis afgesloten met de aannemers. Concreet wordt gewerkt volgens het principe dat aannemers pas betaald worden wanneer zij erin slagen de hoeveelheid exoten in de waterlopen te beperken tot de minimumdrempel aangegeven in het bestek. Het is de bedoeling die aanpak gedurende drie jaar toe te passen. Jaarlijks wordt daarvoor een budget uitgetrokken van ongeveer 850.000 euro. De meeste broeihaarden zijn gelegen in de provincies Oost-Vlaanderen en Antwerpen. Ook in de provincie Limburg en West-Vlaanderen zijn er een aantal belangrijke broeihaarden.

Sinds 2009 loopt het Life+-project Alternatives for Invasive Alien Species (AlterIAS). Dat is een communicatieproject gericht op voorlichting en bewustmaking van de groensector, zodat zij goed weten wat invasieve planten zijn en hoe ze daarmee moeten omgaan. Dat project wordt zowel in Vlaanderen als in Wallonië en in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest

uitgevoerd. Het project heeft drie objectieven: informeren over de risico's van invasieve planten, identificeren van alternatieve planten en preventieve richtlijnen en ten slotte begeleiding van de implementatie van een gedragscode.

Het project bestaat uit drie campagnes. Er is een algemene sensibilisatiecampagne die loopt sinds 2010 en dit najaar afloopt. Verder is er ook een promotiecampagne voor de opgestelde gedragscode die in september 2011 van start is gegaan met een voorstelling aan de sector zelf en het ruimere publiek. Een derde campagne ten slotte is gericht op het voorzien in kennis en het voorlichten van het tuinbouwonderwijs. Dat laatste project gaat dit najaar van start.

De voortgang van het project is gunstig en de resultaten worden als doeltreffend gekwalificeerd. Zo werd als primeur in België samen met de groensector een gedragscode opgesteld die een vrijwillig engagement is, gebaseerd op autoregulatie en sensibilisatie. Een van de belangrijkste richtlijnen uit die gedragscode handelt over het stopzetten van de verkoop en aanplant van 28 invasieve plantensoorten. De volledige gedragscode is beschikbaar op www.alterias.be.

In mijn beleidsnota staat uitdrukkelijk: “Door een intensieve bestrijding van invasieve waterplanten wordt een drastische vermindering van de woekerplaatsen beoogd. Voor de belangrijkste soorten wordt een monitoringprogramma en een beheerregeling opgemaakt zodat nieuwe woekerhaarden kunnen worden voorkomen.” In uitvoering daarvan werd een nieuw ontwerpbesluit beheerregeling invasieve waterplanten uitgewerkt. Daarin werd aandacht gegeven aan vier essentiële onderdelen om tot een succesvolle bestrijding te kunnen komen. Een eerste onderdeel is preventie: sensibilisering van burgers, gedragscode met de sector en verbod op de verkoop van problematische plantensoorten. Een tweede onderdeel is een snelle detectie die leidt tot verwijdering van nieuwe haarden. Permanente bestrijding op gekende groeiplaatsen is een derde onderdeel. Een vierde onderdeel is ten slotte de evaluatie van acties, opvolging, controle en rapportering.

Dat ontwerp van beheerregeling werd op 20 januari 2011 positief geadviseerd door de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad). Op 11 februari 2011 gaf de Raad van State echter een negatief advies wegens onvoldoende gemotiveerde rechtsgrond. We moeten het ontwerp van beheerregeling dus aanpassen om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State.

De intensieve bestrijdingscampagne loopt nu ongeveer anderhalf jaar. In het algemeen kan gesteld worden dat het massaal voorkomen van exoten in waterlopen weggewerkt werd. Er blijven echter nog broeihaarden aanwezig. We moeten die dus blijven bestrijden. Een blijvende opvolging blijft noodzakelijk.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Uiteraard wil ik u met deze interventie enkel aanmoedigen om het werk intensief voort te zetten, zowel het communicatieproject AlterIAS als de aangekondigde projecten. Ik denk dat die absoluut noodzakelijk zijn om de strijd tegen deze invasieve exoten voort te zetten.

U hebt daarnet iets gezegd over de kostprijs. Maar kunt u mij laten weten hoeveel de strijd tegen exoten in Vlaanderen in zijn geheel al heeft gekost? Daaruit kan blijken dat de inspanningen die u levert, vooral niet mogen worden afgebouwd, maar krachtadig moeten worden voortgezet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bestrijding van lichtvervuiling - 2720 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, een studie van de universiteit van Haifa die recent in het tijdschrift *Chronobiology International* werd gepubliceerd, toont een significant verband aan tussen de blootstelling aan fel licht in de slaapomgeving en het ontstaan van borstkanker. Ook andere studies spreken van een verband tussen lichtvervuiling en een verhoogde kans op kanker. Het is duidelijk dat die problematiek de nodige aandacht vraagt.

In uw beleidsbrief 2010-2011 maakt u een korte verwijzing naar de problematiek van de lichtvervuiling. U meldt daarin dat het na jaren van sensibilisatie goed is om een beleidsvisie uit te tekenen waar concrete acties uit kunnen voortvloeien.

Een eerste positieve maatregel werd in dat licht reeds naar voren gebracht door minister Crevits. In haar lichtvisie kiest ze voor het halveren van het aantal verlichte wegvakken in Vlaanderen. Ook het gebruik van dynamische verlichting zal worden aangewend als een van de oplossingen om lichtvervuiling langsheen autowegen te reduceren. Die maatregelen kwamen er vooral vanuit het oogpunt van energiebesparing, maar zullen ook de gezondheid ten goede komen, indien dat verband tussen fel licht in de slaapomgeving en borstkanker inderdaad bestaat.

Minister, hoe staat u tegenover de resultaten van de studie waarin het verband wordt aangetoond tussen nachtelijke blootstelling aan verlichting en een verhoogde kans op het krijgen van kanker?

Gebeurt er in Vlaanderen ook verder onderzoek naar dat verband en naar de ruimere effecten op de menselijke gezondheid? Liggen de eventueel voorlopige resultaten van die studies in dezelfde lijn als die van de studie van de universiteit van Haifa?

Welke invulling heeft de Vlaamse overheid de laatste jaren gegeven aan de sensibilisatie rond de beperking van lichtvervuiling? Hoe beoordeelt u de effectiviteit van de campagnes?

In uw recentste beleidsbrief spreekt u van de wenselijkheid van de opmaak van een concrete beleidsvisie over die problematiek. Welke stappen werden al gezet in het kader van de ontwikkeling van de visie?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Eerlingen, ik wil de resultaten van die studie enigszins nuanceren. Zoals in de tekst ook wordt aangegeven, konden de onderzoekers zich enkel baseren op antwoorden op een retrospectief interview voor het opstellen van een maat voor de blootstelling aan licht gedurende de nacht. Het gaat dus enkel over resultaten van een eigen beoordeling van de respondenten over het lichtniveau in hun slaapkamer. Er werd dus geen rechtstreekse link gelegd met de werkelijke hoeveelheid licht waaraan de ondervraagden werden blootgesteld.

Er wordt ook geen onderscheid gemaakt tussen het soort lichtbron, binnens- of buitenshuis. Er kan dus niet zomaar eenduidig uit die studie worden geconcludeerd dat er een verband bestaat tussen lichtvervuiling en een verhoogde kans op borstkanker. We moeten dat dus enigszins nuanceren. Er kunnen ook andere factoren meespelen die samengaan met verhoogde lichtblootstelling, zoals het minder goed slapen 's nachts.

Er wordt wel een interessante link gelegd naar het verband tussen nachtwerk en het voorkomen van borstkanker. Ook hier kunnen naast de lichtblootstelling ook andere factoren een invloed hebben. In 2009 werd er in opdracht van mijn leefmilieuadministratie een literatuurstudie gemaakt over de effecten van licht op de gezondheid van de mens. De

conclusie van die studie was op dat moment dat er weinig elementen voorhanden zijn die een effectief verband tussen verlichting en borstkanker aantonen.

In Vlaanderen gebeurt er bij mijn weten geen doorgedreven onderzoek naar de effecten van lichtvervuiling op de menselijke gezondheid.

Het Vlaamse beleid richt zich vooral op sensibilisatie. Zo werd bijvoorbeeld in opdracht van de Vlaamse overheid een informatieve website aangemaakt, www.emis.vito.be. Er werden ook twee brochures over lichthinder uitgegeven: een met als onderwerp publicitaire verlichting en een andere over openbare verlichting. U kunt die brochures raadplegen op de website www.milieuhinder.be. Verder zet ik de lokale overheden aan om de problematiek van lichthinder en lichtvervuiling op gemeentelijk niveau aan te pakken. Dat kan bijvoorbeeld door middel van een gemeentelijk politiereglement.

In 2012 zullen we opnieuw werk maken van de beleidsvisie lichthinder. In die visie zal ook worden bekeken welke maatregelen bijkomend kunnen worden genomen. De uitdaging zal zijn om dat over de beleidsgrens heen te realiseren. U refereert terecht aan de actie van minister Crevits om het aantal verlichte wegvakken in Vlaanderen te halveren. Zoals u ook aangeeft, is die maatregel in de eerste plaats genomen uit het oogpunt van energiebesparing. Het is evenwel een win-winsituatie, want het geeft ook minder lichtvervuiling.

Het is dan ook mijn overtuiging dat we die strijd samen moeten aangaan. We moeten bekijken wat haalbaar en aanvaardbaar is, onder andere naar veiligheid toe. Er zal volgend jaar werk van worden gemaakt om dat globaal aan te pakken in een beleidsvisie.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt gelijk dat indien er een relatie zou zijn met borstkanker, dit geen rechtstreekse relatie zou zijn. Er zullen wellicht meerdere factoren meespelen. We moeten niet dramatiseren. Het is echter wel een problematiek van deze tijd dat er heel veel lichtvervuiling is en dat ook de slaap daardoor wordt verstoord. Dat kan voor algemene gezondheidsproblemen zorgen. Het is dan ook belangrijk dat u werk maakt van uw beleidsvisie. Ik kijk daar met belangstelling naar uit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nultbemesting in kwetsbaar gebied natuur
- 2896 (2010-2011)**

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) werd het engagement aangegaan om de open ruimte in het buitengebied maximaal te vrijwaren voor landbouwactiviteit, natuur en bos. In samenspraak met landbouw- en milieuorganisaties werd daarom overeengekomen om 750.000 hectare agrarisch gebied, 150.000 hectare natuurgebied en 53.000 hectare bosgebied te verankeren in ruimtelijke plannen.

In de periode 2004 tot 2009 werd in samenspraak met lokale belanghebbenden geanalyseerd hoe bovenstaande doelstellingen ruimtelijk konden worden vertaald. Die denkoefening werd vastgelegd in ruimtelijke visies die de basis moeten vormen voor effectieve bestemmingswijzigingen via ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's).

In de praktijk wordt in het kader van het afbakeningsproces van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur (AGNAS) door het coördinatieplatform AGNAS jaarlijks een gebiedsgericht programma voor het volgende jaar opgesteld. Dit gebiedsgericht programma geeft aan welke acties voor het volgende jaar prioritair opgestart of voortgezet

worden. In het kader van het gebiedsgericht programma worden jaarlijks nieuwe RUP-processen opgestart.

Onlangs stelde de heer Vandaele nog een vraag om uitleg over het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) Kleine Nete en Aa. Aanleiding was de moeizame vaststelling van het GRUP, noodzakelijk voor de uitvoering van het goedgekeurde deelbekkenbeheerplan, dit als gevolg van groot ongenoegen bij enkele betrokken landbouwers, gesteund door enkele lokale politici. In uw antwoord gaf u aan dat transparantie bij de procedure en overleg twee noodzakelijke voorwaarden zijn om tot een gedragen oplossing te komen. Bovendien stelde u dat uiteindelijk ook het algemeen belang zou moeten primeren op lokale belangen.

Bij de opmaak van GRUP's in het licht van de herbestemming van agrarisch gebied naar natuur- of groengebied spelen ook andere factoren die dit proces bemoeilijken. Zo is in het Mestdecreet een bepaling opgenomen, met name artikel 41bis, die een koppeling maakt tussen het toepassen van een nultbemesting en een bestemmingsverandering van landbouwgronden naar kwetsbaar gebied natuur, hetzij bos-, natuur- of natuurontwikkelingsgebied. Enkel uitscheiding als gevolg van de begrazing door twee grootvee-eenheden (GVE's) per hectare wordt toegelaten. Het decreet laat wel ruimte om in een aantal gevallen een afwijking op het bemestingsverbod te verkrijgen.

De betrokken landbouwers die een bemestingsverbod opgelegd krijgen, kunnen aanspraak maken op een financiële vergoeding via de vergoeding natuur of een compensatievergoeding. Voor nieuwe GRUP's gaat het bemestingsverbod in op 1 januari in het jaar na de definitieve vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan. Specifiek over die laatste bepaling heb ik een aantal vragen.

Minister, hoe evalueert u artikel 41bis van het Mestdecreet? In hoeverre draagt dit artikel volgens u momenteel bij tot een behoud en versterking van de natuur- en milieukwaliteit? In welke mate ervaart u dat deze bepaling de afbakening van bos en natuur in agrarisch gebied belemmert?

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) werkt momenteel aan een evaluatie van het Mestdecreet. Zal deze problematiek deel uitmaken van die evaluatie? Zo ja, welke beoordeling wordt daar dan aan gegeven?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Met het oog op het behoud en de versterking van de natuurwaarden legt het Mestdecreet bemestingsbeperkingen op voor percelen voor landbouwgebruik die in kwetsbaar gebied natuur liggen. Via artikel 41bis worden uitzonderingen op deze verminderde bemesting mogelijk gemaakt. Landbouwpercelen die huiskavels, intensief grasland of akkers zijn, krijgen een ontheffing op deze verminderde bemesting. Dat wil zeggen dat op deze percelen de gewone bemestingsnormen gelden en er via derogatie eventueel ook een verhoogde bemesting op kan worden toegepast. Deze ontheffingsmogelijkheden kunnen worden overgedragen naar een volgende generatie zodat deze percelen nog voor enkele decennia in landbouwgebruik kunnen worden gehouden. Bij verkoop vallen deze percelen wel onder de verminderde bemestingsnorm van twee grootvee-eenheden per hectare per jaar.

Volgens het Natuurrapport 2007 worden in 52 procent van het kwetsbare gebied natuur de algemene bemestingsnormen toegepast op basis van artikel 41bis. Vooral in versnipperde gebieden die in hun geheel wel een planologisch groene bestemming hebben maar waarvan het landgebruik dit niet altijd weerspiegelt, bemoeilijkt artikel 41bis een globale verbetering van de natuurwaarden. Daarnaast bestaat eveneens het risico, net omwille van de mogelijkheid tot ontheffing, dat landbouwers de aanwezige natuurwaarden niet behouden om te kunnen genieten van ontheffing.

Ik stel ook vast dat in de recente RUP's waarbij een gele bestemming omgezet wordt naar een groene bestemming, niettegenstaande er algemene bemestingsnormen van toepassing waren, meer dan de helft van de graslandpercelen waardevol zijn. Dit wijst erop dat er nog andere elementen dan bemesting van belang zijn bij het behoud van natuurwaarden. Op basis van deze vaststellingen moeten we verder evalueren of het niet efficiënter is om andere instrumenten dan het Mestdecreet in te zetten om de natuurwaarden te realiseren of te verhogen in deze kwetsbare gebieden natuur.

De toepassing van uitzonderingen op de verminderde bemestingsdruk impliceert dat de fosfaat- en stikstofinput hoog blijft. Daardoor wordt de finaal beoogde realisatie van de natuurfunctie ingevolge de groene bestemming bemoeilijkt.

Om een beter zicht te krijgen op de belemmeringen die er zijn bij de afbakening van het buitengebied heeft het coördinatieplatform C-AGNAS op 9 juni 2011 de opdracht gekregen een evaluatie op te starten. Deze evaluatie heeft als doel de knelpunten te onderzoeken binnen het proces. Dit kunnen zowel procesmatige als inhoudelijke knelpunten zijn. Het aspect van de relatie tussen sectorwetgeving en deze planologische processen kan daarbij ook aan bod komen. De resultaten van deze evaluatie worden verwacht tegen eind 2011. Zodra de resultaten van het onderzoek bekend zijn, zullen ze aan de commissie meegedeeld worden.

De VLM werkt momenteel aan een evaluatie van het Mestdecreet. De VLM heeft mij bevestigd dat de problematiek van artikel 41bis mee onderzocht wordt in de evaluatie van het Mestdecreet.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, het is positief dat er ook een evaluatie door AGNAS gebeurt. Loopt de evaluatie van de VLM parallel met die van AGNAS?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het is de bedoeling dat de aanpassing van het Mestdecreet eind dit jaar is afgerond. Begin volgend jaar bespreken we in dit parlement waar het Mestdecreet nog moet worden bijgestuurd. Dat loopt perfect samen met de evaluatie door AGNAS.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de inzameling van schroot - 2838 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Coberec, de Confederatie van de Belgische Recuperatie, heeft recent haar ongenoegen geuit over de manier van inzamelen van schroot. Ze vinden dat schroothandelaars en gemeenten twee reguliere kanalen zijn die naast elkaar staan, elk met hun eigen service en eigen cliënteel. Zij vinden dat burgers bijgevolg mogen kiezen waar zij hun schroot naartoe brengen. Volgens hen kan het niet dat de schroothandelaars buitenspel worden gezet door de gemeenten. Wettelijk gezien zou daar ook geen basis voor zijn. Volgens een recente uitspraak van de Raad van State kan de gemeentelijke zorgplicht – de gemeenten moeten oplossingen aanbieden aan de burgers – niet tot gevolg hebben dat de burger enkel terecht kan bij de gemeentelijke containerparken.

Er is wat te zeggen voor het standpunt van Coberec. Marktwerving en een ruim netwerk zijn goed voor de burger die zelf kan kiezen waar hij zijn schroot wenst in te leveren. Hij kan het verkopen aan een vergunde schroothandelaar of gratis afgeven bij het containerpark.

Het zou goed zijn indien het beleid over beide opties eenzijdig zou communiceren. Daarbij moet wel rekening gehouden worden met de milieubeleidsovereenkomsten (MBO's) betreffende de aanvaardingsplicht voor afgedankte elektrische en elektronische apparaten (AEEA).

Minister, hoe staat u tegenover de zienswijze van Coberec? Welk standpunt neemt u daarover in? Kan daarover met de gemeenten en de afvalintercommunales gecommuniceerd worden zodat zij de burgers over de diverse mogelijkheden van schrootinzameling informatie kunnen verstrekken via de geëigende infokanalen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Op 17 december 2010 heeft het Hof van Cassatie een arrest gewezen in de zaak van de nv VHS Europ tegen OVAM. In dat arrest verwijst het Hof van Cassatie onder meer naar artikel 15, paragraaf 1, van het Afvalstoffendecreet dat een zorgplicht oplegt aan de gemeente om huishoudelijke afvalstoffen maximaal te voorkomen of te hergebruiken, in te zamelen en op een milieuverantwoorde wijze te verwerken.

Het Hof van Cassatie stelt dat de gemeente weliswaar verantwoordelijk is voor het inzamelen en ophalen van huishoudelijke afvalstoffen en dat zij deze ophaling kan reguleren, maar dit sluit niet uit dat, in zoverre de gemeente het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen niet heeft gereguleerd, andere personen huishoudelijke afvalstoffen mogen ophalen met inachtneming van de bepalingen van het Afvalstoffendecreet. De OVAM zal mij over de interpretatie van dit arrest op korte termijn een juridisch advies bezorgen.

Zodra dit juridisch advies beschikbaar is en precies afgelijnd is hoe de rollen verdeeld zijn, zal ik via de OVAM daarover communiceren met de gemeenten en intercommunales, en met de Federatie van Bedrijven voor Milieubeheer (Febem) en Coberec. Voorlopig heb ik daar nog geen diepgaande analyse over.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, ik dank u voor uw antwoord en kijk uit naar de communicatie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de stand van zaken betreffende geluidsnormen voor bioscopen
- 9 (2011-2012)**

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Minister Tine Eerlingen: Minister, eind juni vroeg ik u naar de eventuele komst van geluidsnormen voor bioscopen, naar aanleiding van gevallen van gehoorschade na bioscoopbezoeken en de komst van specifieke geluidsnormeringen voor muziekevenementen. U gaf toen al aan dat er voor bioscopen een aparte normering zou komen omdat de problematiek in bioscopen verschillend is van die bij muziekevenementen.

In bioscopen kan het gemiddelde geluidsniveau ook hoog zijn, maar zijn het de hoge piekgeluiden die aanleiding geven tot acute gehoorschade en niet zozeer het gemiddelde geluidsniveau.

Als gevolg van dit fundamentele verschil is het dus niet mogelijk beide sectoren te onderwerpen aan eenzelfde regelgeving met betrekking tot geluidsnormen. Alvorens een specifieke en duidelijke normering uit te werken voor de bioscopen, zou u hierover eerst integraal overleg hebben met de gehele bioscoopsector. De bioscoopsector was hiervoor

immers zelf ook vragende partij. Het overleg met de bioscoopsector was volgens uw antwoord op mijn eerdere vraag gepland in augustus.

Minister, hebt u intussen al overleg gepleegd met de bioscoopsector? Welke mogelijke geluidsnormen en flankerende maatregelen kwamen er eventueel voort uit deze gesprekken? Lijkt het u wenselijk om ook voor bioscopen gedifferentieerde maximale geluidsniveaus in te voeren? Welke criteria zouden hiervoor in aanmerking kunnen komen?

De geluidsnorm voor muziek start op 1 januari 2012, met een overgangsjaar waarin niet echt wordt bestraft. Vanaf 1 januari 2013 wordt er wel opgetreden. Zal de geluidsnorm voor de bioscopen parallel lopen? Wanneer zal deze geluidsnorm ingevoerd worden en wordt er ook in een overgangsjaar voorzien?

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, ik heb u op 11 januari 2011 al geïnterpelleerd over deze materie. U kondigde toen aan dat u met de bioscoopsector een aparte regeling zou uitwerken. Dat is nog eens bevestigd vlak voor het reces. Hoe ver staat u met het overleg met de sector? Welke regeling zal er worden uitgewerkt? Klopt het dat de sector zelf ook vragende partij is zoals dat ook het geval was voor de muzieksector?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Er is inderdaad op basis van de vragen die zijn gesteld en de antwoorden die ik heb gegeven een overleg opgestart. Tijdens de rondetafel bleek al snel dat het om een verschillende problematiek gaat. Het gaat immers over een andere geluidsdynamiek in een bioscoop.

Eind augustus is er een afzonderlijk overleg geweest met de vertegenwoordigers van de bioscoopsector. Dat zijn de vertegenwoordigers van de federatie van cinema's van België (FCB), de Vereniging van Filmdistributeurs van België (VFDB) en van enkele kleinere bioscopen. De sector is bereid mee te werken en besteedt zelf al enige tijd aandacht aan geluidsbeheersing.

Samen met de sector wegen we de baten en de kosten af van de verschillende opties. Nemen we dit op in VLAREM? Moet er een afzonderlijke milieubeleidsovereenkomst komen? Al die vragen zijn we aan het oplijsten.

De auditieve ervaring is in de bioscoopsector anders dan in de muzieksector. Het gaat om grote pieken bij bepaalde scènes. Er zijn heel stille momenten maar ook heel luide momenten. Dat vraagt een heel andere normering dan voor muziek.

Het overleg is pas opgestart in augustus met de bedoeling om tot een voorstel te komen. De sector was eigenlijk vragende partij voor een zelfregulering. Dat was ook bij de muzieksector het geval. We moeten nagaan waar we de beste garantie op een goed resultaat hebben. Ik loop niet vooruit op de zaak. Zodra er resultaten zijn, zal ik die aan de commissie bezorgen.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, het is positief dat er al een overleg is opgestart en dat de sector de problematiek inziet en daar iets aan wil doen. Ik had ook gevraagd om eventueel gedifferentieerde geluidsniveaus in te voeren. Ik neem aan dat dit nu nog niet aan de orde is. Voor films voor kinderen en jongeren zouden de normen iets strenger moeten zijn omdat zij daarvoor gevoeliger zijn. Zij hebben hun gehoor nog hun hele leven nodig.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, het is goed dat de sector met het kabinet overleg pleegt. Is heel de sector daarbij vertegenwoordigd? Ik wil niet vooruitlopen op de gesprekken maar wanneer u een regeling treft, zal die dan worden gedragen door de volledige sector? Het lijkt me belangrijk dat de regeling die wordt getroffen, voor de hele sector van toepassing is.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Dit zijn twee terechte zorgen. Mevrouw Eerlingen, wat de muzieksector betreft, hebben we de norm voor muziekactiviteiten voor kinderen verlaagd.

Mijnheer Yüksel, de hele sector moet inderdaad betrokken worden. Bij de filmdistributiesector staat op de film aangegeven hoe luid die moet worden afgespeeld. Ook in het geval van zelfregulering moeten we ervoor zorgen dat iedereen zich daaraan houdt. In de muzieksector hebben we daar niet voor geopteerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Els Robeyns tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over geluidsnormen voor hagelkanonnen - 2759 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Minister, de problematiek van de hagelkanonnen en meer bepaald de reglementering van het gebruik en het beperken van de geluidshinder ervan is in deze commissie al vaak aan bod gekomen. Hagelkanonnen worden al jaren ingezet in de fruitteelt ter voorkoming van hagelschade waardoor economische schade kan worden voorkomen. Er bestaat veel discussie over de effectiviteit daarvan. Ik wil me daar absoluut niet over uitspreken. Ik ben geen technisch expert. Ik kan alleen vaststellen dat ze bij ons in de fruitstreek vaak worden gebruikt. Tot nu toe werd dit gebruik grotendeels beperkt tot de landbouwsector en in het bijzonder de fruitsector.

Deze zomer werden voor het eerst hagelkanonnen ingezet door bedrijven, meer bepaald door Ford Genk. Ford Genk werd eind juni getroffen door een zware hagelbui waarbij ruim 3500 nieuwe wagens op de parkeerterreinen werden beschadigd. Om herhaling te voorkomen beslisten Ford en een nevenbedrijf om drie hagelkanonnen in te zetten.

Wegens de geluidsoverlast leidde dat toen tot protest. In Genk waar men voor het eerst met die problematiek werd geconfronteerd, bestond op dat ogenblik geen specifieke gemeentelijke reglementering over het gebruik van hagelkanonnen. Naar aanleiding van de klachten heeft het stadsbestuur intussen wel een gemeentelijk reglement uitgewerkt. De bestaande politieverordening werd aangepast. Er zal dus voortaan in Genk een bouw- en milieuvergunning worden aangevraagd voor men nog een hagelkanon mag plaatsen. Die vergunning wordt aan strikte voorwaarden gekoppeld.

Minister, de stad Genk heeft zijn verantwoordelijkheid genomen. De gemeentelijke autonomie die in dit debat steeds sterk wordt benadrukt, heeft hier gewerkt. Toch blijft het een feit dat de regels die gemeenten hanteren voor het al dan niet toelaten, vandaag sterk verschillen van gemeente tot gemeente. Nu er ook een uitbreiding is, misschien wel eenmalig, naar bedrijven buiten de land- en tuinbouw, lijkt het me aangewezen om meer onderzoek te verrichten naar een duidelijke reglementering.

Minister, bestaat er een overzicht van de gemeenten die al dan niet zo'n reglementering hebben uitgewerkt? Het is niet mijn bedoeling de gemeentelijke autonomie in te perken maar het lijkt me wel goed dat eens wordt onderzocht hoe de Vlaamse overheid voor zo'n reglementering kan zorgen wanneer er geen eigen regelgeving wordt opgesteld en er geen handhavingsbeleid in de gemeente wordt gevoerd.

Welke Vlaamse regelgeving is momenteel van toepassing op het plaatsen van hagelkanonnen? Gelden er ook milieu- en geluidsnormen? Zo ja, welke? Zo niet, in welke normen wenst u dan in de toekomst te voorzien?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Een hagelkanon is opgebouwd uit een lange metalen trechter die ingekapseld is in een grote container. Voor het plaatsen van deze container, die een vaste constructie is, is een bouwvergunning nodig.

Er moet een onderscheid gemaakt worden naargelang het hagelkanon ingezet wordt voor de exploitatie van een niet-ingedeelde inrichting dan wel een ingedeelde inrichting. Ik wil het eerst hebben over een hagelkanon dat wordt ingezet voor de exploitatie van een niet-ingedeelde inrichting. De hinder afkomstig van een hagelkanon dat wordt gebruikt om hagelvorming tegen te gaan en zodoende schade aan fruitgewassen te voorkomen, is in het verleden in het Vlaams Parlement al ter sprake gekomen. We hebben het daar in de vorige legislatuur ook al over gehad naar aanleiding van de vogelschrikkanonnen. Toen is geantwoord dat de vogelschrikkanonnen en hagelkanonnen niet onder VLAREM vallen. Ze zijn dus niet meldings- of vergunningsplichtig.

Destijds werd de redenering gemaakt dat de eventuele hinder verbonden aan hagelkanonnen een lokale dimensie heeft en bijgevolg ook een lokale aanpak behoeft. U vraagt een overzicht, maar ik heb dat niet. Ik kan wel navragen of zo'n overzicht van alle reglementeringen bestaat.

Gemeenten waar de werking van hagelkanonnen als hinderlijk ervaren wordt, ondernemen ongetwijfeld acties, ofwel op reglementair vlak, ofwel op het vlak van sensibilisering. Communicatie is daarbij heel belangrijk.

De opslag van zowel niet-aangesloten als aangesloten verplaatsbare gasrecipiënten, en dan zeker van 300 liter, aan het vast opgestelde antihagelkanon, is wel ingedeeld in VLAREM. Dat betekent dat ze meldings- en vergunningsplichtig zijn.

Dan zijn er ook de hagelkanonnen die worden ingezet voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting. In dat geval moeten we als uitgangspunt nemen dat een verleende milieuvergunning niet alleen de toelating inhoudt om bepaalde installaties, opslagplaatsen, enzovoort die op de lijst voorkomen, te exploiteren, maar dat deze vergunning tegelijkertijd de toelating omvat bepaalde handelingen te stellen of gebruik te maken van toestellen die niet strikt voorkomen op de indelingslijst maar die noodzakelijk zijn voor de exploitatie. In dat geval zijn wel geluidsvoorwaarden opgenomen, meer bepaald in hoofdstuk 4.5 van titel II van VLAREM. Bij inzet in een industriële omgeving zijn die bepalingen van toepassing.

Ik zal in elk geval een poging doen om u een overzicht van de verschillende politie-reglementen te bezorgen.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Die laatste vraag stond niet in mijn oorspronkelijke tekst. Ik kan me dan ook voorstellen dat u daar niet onmiddellijk op kunt antwoorden. Als er al zo'n overzicht bestaat, zou het wel zinvol zijn om na te gaan waar gemeenten nog geen regelgeving hebben uitgewerkt. De gemeenten die daarmee worden geconfronteerd, zullen wellicht spontaan overgaan tot de uitwerking van een specifieke regelgeving.

Het is ook goed dat u het verschil tussen de twee regelgevingen hebt verduidelijkt. Ik wist namelijk niet dat er in een industriële omgeving wel geluidsvoorwaarden zijn. Wanneer dus de toepassing van de hagelkanonnen wordt uitgebreid naar meer industriële toepassingen, is dat toch wel belangrijk om weten voor de verschillende gemeenten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het advies van de Vlaamse Jeugdraad en andere adviesorganen over de nieuwe geluidsnormen - 75 (2011-2012)

– *Mevrouw Els Robeyns treedt als waarnemend voorzitter op.*

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Minister, u hebt aan de Vlaamse Regering een voorstel gedaan om maximale geluidsnormen in te voeren op muziekevenementen: fuiven, jeugthuizen, concertzalen, festivals. Er zouden drie categorieën worden gecreëerd: een categorie tot 85 decibel, een categorie tot 95 decibel en een categorie tot 100 decibel. Hoe hoger het geluidsniveau, hoe meer maatregelen de organisator of inrichter moet nemen. De geluidsnormen zouden ook in VLAREM worden opgenomen zodat alle jeugd- en muzieklokalen vergunningsplichtig worden.

De voorstellen die u hebt gelanceerd, hebben heel wat reacties teweeggebracht in de jeugd- en muzieksector. De sector is heel ongerust over de impact van die nieuwe regelgeving.

Op 7 september heeft de Vlaamse Jeugdraad een advies uitgebracht met heel wat fundamentele opmerkingen. De jeugdraad vraagt een grondige impactanalyse over de nieuwe regelgeving. Dat lijkt me onontbeerlijk aangezien veel mensen daarvan afhankelijk zijn, niet alleen de bezoekers van een evenement en de organisatoren de jeugdzalen en concertzalen maar ook de muzikanten, de gemeenten die eigenaar zijn van de zalen en de controle op het terrein zullen moeten doen, samen met de politie, om dan nog maar te zwijgen van de duizenden horeca-uitbaters.

Ik heb de indruk dat nog niet elke betrokkene beseft wat er te gebeuren staat. Het grootste knelpunt voor de jeugdraad is de wijziging in VLAREM. De rubriek 'feestzalen en lokalen met dansgelegenheid' zal veranderen in 'inrichtingen met muziekactiviteiten'. Elk jeugdhuis, café of zaal met twaalf muziekactiviteiten wordt dan vergunningsplichtig. Wat is immers geen muziekactiviteit? Het is trouwens eigenaardig dat een beleid om gehoorschade te beperken zou uitmonden in extra bepalingen in VLAREM, dat toch initieel tot doel heeft de omgeving van een activiteit met een bepaalde mate van overlast te beschermen. Ook in een fabriek is het niet VLAREM die de bezoekers of werknemers beschermt, wel de wetgeving inzake preventie en bescherming op het werk. Hoort een regelgeving over gehoorschade dan wel thuis in VLAREM?

De voorstellen houden voor de jeugthuizen ook een serieuze extra kost in, tot zelfs 10.000 euro per jeugdhuis. Dat berekende Formaat, de koepel van jeugthuizen. De kostprijs voor de sector zou oplopen tot 5 miljoen euro. Dit zijn toch enorme sommen die niet zomaar op tafel kunnen worden gelegd. Het zullen vooral de gemeenten zijn die deze kost moeten dragen.

De norm van 85 decibel roept ook vragen op. Bij een geluidsmeting in een sporthal, op een speelplaats, op straat komt men daar heel snel aan, zelfs zonder muziek. Hoe realistisch is die 85-norm? Hoe zal de naleving daarvan trouwens worden gecontroleerd? Is het de bedoeling de VLAREM-deskundige ambtenaren elk weekend op pad te sturen?

Ook de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) heeft al een advies uitgebracht. Dat advies is negatief voor heel wat aspecten: de kostprijs, de impact op de lokale besturen, de administratieve lasten enzovoort.

Ook de Minaraad en de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid en Gezin hebben een advies uitgebracht. De Minaraad gaat akkoord met de doelstelling maar heeft vragen over het draagvlak en over de gevolgen op technisch-financieel vlak. De raad dringt ook aan op bijkomend overleg met de verschillende sectoren waaronder ook de lokale besturen die over het hoofd werden gezien in de reguleringimpactanalyse.

Minister, welke voorstellen hebt u aan de regering voorgelegd? Wat zijn de resultaten van de enquête en van de impactanalyse die u hebt uitgevoerd? Wat is uw antwoord op de opmerkingen van de Vlaamse Jeugdraad en van de andere adviesraden? Hebt u ook het advies ingewonnen van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten?

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, het voorliggende voorstel is belangrijk, niet alleen voor de jeugd maar voor de hele muzieksector en in het bijzonder voor de jeugdhuisen. Het voorstel van de Vlaamse Regering heeft heel wat reacties uitgelokt. Twee reacties zijn belangrijk, waaronder die van de Vlaamse Jeugdraad. Ik heb het dan meer bepaald over de opmerkingen over VLAREM en de aanpassing van VLAREM voor feestzalen en lokalen met dansgelegenheid in inrichtingen met muziekactiviteiten. Daarnaast waren er ook reacties en voorstellen van Formaat.

Minister, is er overleg geweest na de opmerkingen van de Vlaamse Jeugdraad en Formaat? Wat was dan de finale uitkomst van dat overleg? Welke concrete oplossingen zijn geformuleerd? Als CD&V blijven we aandringen op betaalbare en haalbare maatregelen, ook voor de jeugdsector. We lezen in het advies van de jeugdraad dat het ook voor de jeugdverenigingen heel wat financiële implicaties kan hebben. Indien er nog geen overleg heeft plaatsgevonden, binnen welke termijn zal dat dan gebeuren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Mahassine, u hebt het altijd over een voorstel dat ik heb gedaan aan de regering. Dit is een beslissing van de regering waarmee iedereen akkoord is gegaan.

Er zijn blijkbaar heel wat misverstanden. Vaak blijken ook de adviezen gebaseerd te zijn op misverstanden. Het gaat ook over een ingewikkelde materie.

Het maximale geluidsniveau van 85 dB(A) LAeq,15min is geen verstrenging ten opzichte van wat vandaag al geldt. Dat niveau geldt vandaag dus al en staat in het KB van 24 februari 1977.

In dat KB is de norm 90 dB(A) LAmax,slow. Die geldt op dit moment voor alle openbare inrichtingen waar muziek wordt geproduceerd, behalve als het gaat om een ingedeelde inrichting die al bij VLAREM moet worden aangemeld. Eigenlijk hebben wij het oude KB van 1977 overgenomen in VLAREM.

Om de voorwaarden uit het KB van 24 februari 1977 te laten aansluiten bij de nieuwe categorieën werd voorgesteld om het geluidsniveau op te trekken naar 85 dB(A) of 92 dB(A) LAmax,slow.

Dat is dus een technische materie, maar eigenlijk komt het op hetzelfde neer. Het maakt geen verschil uit. Het is gewoon een implementatie van het KB in de VLAREM-reglementering. Het is absoluut niet nieuw. Het bestond al.

Het KB was van toepassing op niet-ingedeelde inrichtingen. Ingedeelde inrichtingen moeten nu al, op basis van VLAREM, een aanvraag doen. Het gaat om dansgelegenheden die groter zijn dan 1000 vierkante meter waar meer dan 12 keer per jaar een dansgelegenheid doorgaat of om activiteiten die nu ook al een toelating of vergunning moeten krijgen van het college van burgemeester en schepenen.

De norm van 90 dB(A) LAmax,slow stemt overeen met 83 dB(A) LAeq,15min. Zoals ik daarnet zei, hebben we het afgerond naar 85.

Het ontwerpbesluit kunt u terugvinden op de website van LNE.

Er is een impactanalyse opgemaakt, maar we zijn ook een engagement aangegaan met de Vlaamse Regering, in overleg met de jeugdsector, om bij de jeugdsector zelf een aantal

metingen uit te voeren op activiteiten die intussen doorgaan. In juli werd een enquête verstuurd naar alle jeugdhuizen en jeugdverenigingen in Vlaanderen. Daarnaast is er besloten geluidsmetingen in jeugdhuizen uit te voeren. De laatste metingen in de jeugdhuizen werden net afgerond. De resultaten ervan worden momenteel geanalyseerd. De resultaten van de metingen zullen worden samengelegd met de resultaten van de enquête en op basis daarvan wordt de impactanalyse verder opgemaakt.

U verwees al naar het advies van de Jeugdraad en de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) en de Minaraad. We verwachten nog het advies van de Strategische Adviesraad voor het Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid (SAR WGG). De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft laten weten geen advies te zullen uitbrengen.

Op 6 oktober 2011 wordt er, op vraag van de Vlaamse Jeugdraad, opnieuw samengezeten. Uit het advies van de Vlaamse Jeugdraad en de brief die we van Formaat Jeugdhuiswerk Vlaanderen hebben ontvangen, blijkt immers dat er heel wat misverstanden zijn. Ze denken dat ze bijkomende vergunningen moeten hebben, maar dat is niet zo. Er moeten nu al aanvragen gebeuren, dus die vergunningen zijn er al. Er is geen enkele nieuwe, bijkomende, extra vergunning die moet worden aangevraagd. Er zijn enorm veel misverstanden over. Op 6 oktober kunnen we nog eens goed uitleggen hoe het in elkaar zit. Het is ook nooit de bedoeling geweest dat er een extra verzwaring van de milieuvergunning zou zijn. Het is absoluut niet de draagwijdte van wat hier voorligt.

De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) is betrokken geweest, maar ze zijn nu ook officieel betrokken door de Minaraad. Op die manier zijn ze ook betrokken bij het besluit.

We zullen dus alle elementen samenleggen en nagaan of er eventueel nog verdere begeleiding nodig is. Uiteraard moeten we dan nog terug naar de Vlaamse Regering om dit ook in de praktijk uit te voeren.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Minister, u zegt dat er geen verstrenging is. Uit alles wat ik tot nu toe gelezen en gehoord heb – en ik ben echt bereid om u te geloven –, blijkt dat het wel een verstrenging is. Maar goed, we zullen dat later nog bekijken.

Zoals ik het nu begrijp, is de kwestie niet dat de regelgeving nu niet wordt toegepast of gecontroleerd. Men begint zich nu vragen te stellen. Indien er geen verstrenging is, waarom zeggen de jeugdhuissector, de jeugdraad en alle andere betrokkenen dan dat die er wel is? In het advies van de Minaraad van 29 september 2011 staat bij de aanpassing van de indelingslijst, ten zesde: “Zodra het geluidsniveau 85 dB(A) overschrijdt, zijn inrichtingen met muziekactiviteiten onderworpen aan een milieuvergunning klasse 2. Dit is een verschil in vergelijking met de vroegere situatie.” Dit staat er letterlijk zo. Spreekt u dat tegen? Zijn ze fout? Hoe moet ik dat inschatten?

In elk geval zal ik het antwoord grondig bestuderen. Zoals u al aankondigde, hebt u deze week een overleg met de Vlaamse Jeugdraad. Ik weet niet of Formaat daar ook bij aanwezig zal zijn. We wachten op de afloop van dat overleg en we wachten ook op de resultaten van de enquête en de analyse. We zullen dit daarna verder moeten bekijken, maar momenteel blijf ik er twee tegengestelde zaken in terugvinden, maar ik dank u voor uw uitvoerige antwoord.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, het is belangrijk dat u de sector nog eens ontmoet en dat u met de betrokkenen in dialoog treedt. Ik beschik nog niet over het advies van de Minaraad. Ik meen dat er vandaag heel veel misverstanden bestaan over deze tamelijk ingewikkelde technische materie. De cijfers werden verzameld en worden verwerkt, de resultaten worden dus verwacht. We mogen ook niet vooruitlopen op de zaken, maar ik kan me indenken dat

heel wat jeugdverenigingen zeggen dat het voor hen extra inspanningen zijn. Ze beschouwen ze als een verzwarende, als een planlast. Ik meen echt dat we moeten wachten tot de cijfers allemaal verwerkt zijn, daarna kunnen we bekijken of er problemen zijn. Ik benadruk nogmaals dat er in de dialoog en het overleg met deze heel belangrijke sector, de jeugdsector, rekening mee moet worden gehouden dat deze sector niet over dezelfde middelen beschikt als de professionele festivalorganisatoren. Het zijn die mensen die vandaag dicht bij de bevolking staan, dicht bij onze jeugd, en die ook voor cultuurbeleving zorgen. Ik kan hun verzoek bijtreden om de implicaties voor hen tot een minimum te beperken. Ik meen dat u ook oren hebt naar hun vragen ter zake.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Misschien moet ik een en ander nog verduidelijken. We zijn bezig met een overzicht van de huidige situatie en de toekomstige situatie. Op 6 oktober zullen we die bespreken met de jeugdsector en ik stel voor dat ik die lijst ook aan u bezorg.

Het misverstand is het volgende. Een bestaande openbare inrichting die nu niet boven de normen gaat van het koninklijk besluit van 1977 hoeft eigenlijk niets te doen. Dit geldt ook voor de jeugthuizen, en dit zal niet veranderen. Wie daar nu al van afwijkt, moet een afwijking aanvragen aan het college van burgemeester en schepenen. Dat is zo. Wekelijks worden in het college beslissingen genomen over afwijkingen van die normen bij fuiven. Dat is vandaag ook al zo, dus ook hier verandert er voor de sector eigenlijk niets. De situatie is anders voor ingedeelde inrichtingen zoals grote organisaties. De regels zijn anders, maar dat zijn ze vandaag ook al. Eigenlijk verandert er ook voor deze inrichtingen niets.

Het misverstand heeft te maken met de vergunning. De geluidsnormering kan wel veranderen, want nu heeft elke gemeente dat op haar eigen manier in een politiereglement gegoten. Inzake de aanvraag op zich, die een extra administratieve rompslomp zou betekenen, verandert er niets. Ik meen dat dat het grote misverstand is, maar ik zal u de lijst bezorgen van de verschillen tussen de huidige toestand en die nadat de reglementering is doorgevoerd.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Ik onthoud dat er geen verstrenging is ten aanzien van jeugthuizen en dergelijke. Ik zal heel blij zijn met dat antwoord als het ook in realiteit wordt omgezet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het uitvoeren van mest op militaire domeinen in de Noordzeekustzone
- 2747 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister, op militaire domeinen worden heel wat gronden onderhouden door landbouwers. Wegens de veiligheid op de militaire domeinen mag er tijdens de weekdays geen mest uitgevoerd worden. Daarenboven kan op zaterdag geen mest uitgevoerd worden op de militaire domeinen die in de Noordzeekustzone liggen.

– *De heer Bart Martens, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Concreet houdt dit in dat er enkel op vrijdag na 17 uur en tot zonsondergang mest kan worden uitgevoerd. Dat is allesbehalve praktisch voor de betrokken landbouwers. De vraag dringt zich op of er voor de landbouwers geen uitzondering kan worden toegestaan inzake de periode waarin mest kan worden uitgevoerd zodat ze bijvoorbeeld toch op zaterdag mest kunnen uitvoeren.

Ziet u een mogelijkheid om deze uitzondering toe te staan? Hebt u een andere oplossing om deze problematiek op te lossen?

Mijn vraag gaat heel specifiek over het militair domein van Koksijde. Bij mijn weten zijn er geen andere in de Noordzeekustzone.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mijnheer Verfaillie, u weet dat het verbod op bemesting met dierlijke mest en andere meststoffen op zaterdag in de Noordzeekustzone is opgenomen in het Mestdecreet, meer bepaald in artikel 8, paragraaf 2, ten eerste.

De mestwetgeving voorziet niet in de mogelijkheid om afwijkingen op dit verbod toe te staan. Het parlement heeft zo beslist en dus kan ik niet beslissen om het anders te doen. Ik ben evenmin bevoegd om een uitzondering te maken voor de militaire domeinen.

Ik ben mij wel bewust van de praktische moeilijkheid dat dit verbod met zich kan meebrengen voor een aantal landbouwers. U weet dat we met een evaluatie van het Mestdecreet bezig zijn, die zou tegen het einde van het jaar klaar moeten zijn. Het is de bedoeling om een aantal anomalieën en knelpunten op te lijsten en om te bekijken hoe we eraan tegemoet kunnen komen. Ik stel voor dat de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) dit specifieke aspect opneemt in de evaluatie, zo kan het mee in overweging worden genomen wanneer we hier in het parlement verfijningen aan het Mestdecreet voorstellen. We kunnen op dat moment een aanpassing overwegen.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister, ik had al verwacht dat u zou antwoorden dat u geen afwijkingen kunt toestaan, maar uw antwoord stemt me positief. Het is natuurlijk geen wereldprobleem, maar voor een aantal mensen binnen dat militair domein houdt het toch een aantal problemen in. Ik dank u voor het antwoord. Ik volg deze zaak zeker op.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over strandvisserij versus dode bruinvissen - 2830 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister, de strandvisserij is een oeroude Vlaamse traditie. Strandvisserij tot de laagwaterlijn is een Vlaamse bevoegdheid.

Jaarlijks sterven aan de Belgische kust tot vijftien bruinvissen. De recreatieve strandvisseren worden door de wetenschap met de vinger gewezen als oorzaak. Ook de administratie Leefmilieu wijst eenzijdig met de vinger naar de strandvisserij. Ook de Vlaamse pers neemt de beschuldigingen zomaar over van de wetenschappers. De strandvisseren worden bestempeld als moordenaars. De Vlaamse strandvisseren zien deze onrechtvaardigheid met lede ogen aan. Nochtans spoelden heel veel bruinvissen aan in de zomer van 2011 terwijl dan het strandvissen verboden is door de lokale besturen. Dan vraag ik me af hoe de dood van zeezoogdieren gekoppeld kan worden aan strandvisserij.

In deze periode kan op het strand ook niet illegaal worden gevist omdat de reddingsdiensten constant het strand bewaken in functie van de veiligheid van de aanwezigen op het strand. Blijkbaar zijn wetenschappers niet op de hoogte dat het gebruik van warrelnetten in de beroepsvisserij nog veelvuldig voorkomt en dat er illegaal warrelnetten worden geplaatst door

recreatieve bootvisser op zee. Opmerkelijk is ook dat er zo goed als geen mediabelangstelling is wanneer dode bruinvissen aanspoelen buiten het strandvisserseizoen.

Minister, hoe verklaart u de vele strandingen van bruinvissen in juli 2011 terwijl strandvisserij op dat moment verboden is? Is dit niet het bewijs dat de dood van zeezoogdieren niets te maken heeft met strandvisserij? Meent u niet dat de strandvisser zowel door de wetenschap als door de administratie Leefmilieu telkens onterecht worden aangewezen als oorzaak? Ziet u een mogelijkheid om de onterechte vingerwijzing naar de strandvisserij recht te zetten? Bent u op de hoogte van het illegaal gebruik van warrelnetten op zee door recreatieve bootvisser? Meent u niet dat er hier een oorzakelijk verband is met de strandingen van de bruinvisspopulatie?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Deze zomer spoelden in totaal 41 bruinvissen aan op onze Belgische kust tijdens de maanden juli en augustus. In vergelijking met de voorgaande jaren gaat dit over een eerder uitzonderlijk hoog aantal. Er zijn twee pieken vast te stellen. Er was een piek in maart-mei en een in juli-augustus. Mijnheer Verfaillie, ik overhandig u een grafiek waaruit blijkt dat dit echt wel uitzonderlijk is (zie [bijlage](#)).

De doodsoorzaak van de dieren die deze zomer aanspoelden voor onze kust, is nog onbekend. Wel staat vast dat de meeste kadavers zich in verregaande staat van ontbinding bevonden, wat het zoeken naar een doodsoorzaak bemoeilijkt. Strandvisserij met warrelnetten is tijdens de zomermaanden inderdaad verboden aan onze kust, omwille van de veiligheid van de toeristen op het strand.

Men kan dan ook concluderen dat de dieren die in juli en augustus aanspoelden aan onze kust, geen recente slachtoffers geweest kunnen zijn van strandvisserij voor onze kust. Voor een eventuele verklaring van het uitzonderlijk hoge aantal strandingen, wil ik wachten op de resultaten van het lopend onderzoek. Een van de mogelijke factoren die hier kunnen meespelen, is wellicht het frequenter en in hogere aantallen voorkomen van bruinvissen de laatste jaren in onze contreien tijdens de zomer.

Strandvisser worden bij mijn weten niet stelselmatig aangewezen als oorzaak voor zomerstrandingen van bruinvissen, noch door wetenschappers, noch door de administratie Leefmilieu. In tegenstelling tot de zomerstrandingen tonen strandingen tijdens de maanden maart tot mei, die ook frequent voorkomen, aan dat de helft van de dieren verdrinkt in visnetten, die niet alleen afkomstig zijn van de strandvisserij.

Uit onderzoek blijkt dat er meer zeezoogdierslachtoffers vallen bij beroepsvisserij. Deze problematiek van bijvangst door de beroepsvisserij vormt trouwens het onderwerp van een door de FOD Leefmilieu gefinancierd onderzoek, waarbij beroepsvisseren nauw samenwerken met wetenschappers van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) en het departement Beheer van het Mariene Ecosysteem van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen (KBIN).

Ik ben niet op de hoogte van illegaal gebruik van warrelnetten op zee door recreatieve bootvisseren. Ik zie de oorzaak niet direct daar liggen. Ik denk dat het een samenloop van omstandigheden is, met een duidelijk onderscheid tussen wat in de zomer en wat in het voorjaar gebeurt. Verder onderzoek zal dat uitwijzen. Het is niet wijs om daarop vooruit te lopen.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister, het is belangrijk dat de grafiek integraal deel uitmaakt van het verslag.

Er werd me meegedeeld dat de administratie Leefmilieu een initiatief zou nemen om dit te laten verbieden. Maar blijkbaar klopt dit niet.

Minister Joke Schauvliege: Ik verwijs in het antwoord naar de federale overheidsdienst Milieu. Misschien is er van daar een signaal gekomen. Ik spreek namens mijn departement Leefmilieu.

De heer Jan Verfaillie: Ik spreek duidelijk over het departement Leefmilieu van minister Schauvliege. Het is niet omdat ambtenaren dat zeggen tegen de strand vissers dat ze ook effectief initiatieven nemen. Het is wel degelijk zo gecommuniceerd naar de mensen.

Minister, uw uitspraak dat er vandaag geen problemen zijn, is belangrijk. Ik ben dan ook gerustgesteld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■